

ஸ்ரீமதோமாநுஜாயநமః.

பாரதாதி

தனி ஸ்லோகம்.

இந்தக் க்ரந்தம்.

அபாரகருணாஸாகரரான பெரியவாச்சரன் பிள்ளை

திருவாய்மலர்த்தருளிய

மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநஸஹிதம்.

இச்சபாபண்டிதரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில்

ஸ்ரீமான் - மாடபூசி

தர்க்கதீர்த்தர் - ராமாநுஜாசார்யரால்

எழுதப்பட்ட ப்ரதிபததாற்பர்யஸஹிதம்

அநேக தேசாரீத ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

லேககப்ரமாதாதி ஜநிததோஷங்களில்லாமல்

மேல்படி

ராமாநுஜாசார்யராலும்

முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டி

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லீமிடெட்) யாரால்

சென்னப்பட்டணம்,

ஸ்ரீநிகேதநமுத்ராசுத்ராசாலையில்

ஸ்ரீபராங்குசதிருவவதாராதி ௨௦௦௧.

சார்வரிஸம்வஸரத்திஸ்

பதிப்பித்துப் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டது.

௧௧௦௧.

விஜயதேதரம்.

ஸ்ரீமதேராமதுஜாயநம்;

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லீமிடெட்),
1882 - ஸ்ரீதீப ஆறுவது ஆக்டிப்பரகம் ரிஜிஸ்டர் செய்து
ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

0

பரதிமாதம் 5 - பரங்களுக்குக் குறையாமல் சாஸ்தமாய் அச்சிட்டு
மூன்றுதலைமுறைகளுக்கு பேட்ரன்களுக்கு 12 - காபிகளும், பாசுஸதர்களுக்கு
5 - காபிகளும் போஷதர்களுக்கு 1 - காபியும் பரதிமாதம் கொடுக்கப்படும்.

பேட்ரன் சந்தா ரூபாய் - 200, பாசுஸதர்களுக்கு சந்தா ரூபா 100.
போஷதர்களுக்கு சந்தா ரூபா - 20 - மொத்தமாயாவது பரதி இக்கிஸ்திம்
15-க்குள் 10-ல் ஒருபாகமாயாவது கட்டவேண்டும். இவர்களுக்குப் ப்ர
வேசுவர்த்த நீ க்ரமமாக ரூபா 2-0-0, ரூபா, 1-0-0, ரூபா, 0-4-0.

மற்ற விவரங்களெல்லாம் சட்ட புஸ்தகத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்
டும். இதின் விலை, அனா 2.

இந்த ஸபையாரால் இதுவரையில் அச்சிட்டு

ப்ரசாரம்செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்ரீலோகம் ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததா த்பரியஸஹிதம் உயர்ந்த

காகீதம் தமிழ்லீபி	3—4—0
பரதாதிகதனிஸ்ரீலோகம்	0—5—0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசுஸ்த்ரம் தாத்பர்யஸஹிதம்	0—14—0
ராமசரமஸ்ரீலோகம் ஸவ்யாக்யாநம் டிடொ	0—3—0
இயல்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததகா அரும்	
பதஸஹிதம் டிடொ	1—2—0
டிடொ இரண்டாந்திருவந்தாதி டிடொ டிடொ	0—12—0

தனிஸ்ரீலோகம் ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததா த்பரியஸஹிதம் உயர்ந்த

காகீதம் தெலுங்குலீபி	3—4—0
ராமசரமஸ்ரீலோகம் டிடொ	0—3—0
பரதாதிக தனிஸ்ரீலோகம் டிடொ	0—5—0
இயல்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததகா	
அரும்பதஸஹிதம்	1—3—0
டிடொ இரண்டாந்திருவந்தாதி டிடொ டிடொ	0—12—0

இப்படிக்கு,

கராலபாடி - ஆழ்வார்ப்பய.

கார்யதர்சி - நனுகாரி,

நெ. 31, வெங்கடாசலமுடிசெருவு, சென்னை.

- ப்ரீதிதேவாராஜ நுஜாய நக்

பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்த

தனிமேலாகும்.

ப்ரீதிவாபுராரணம்.

ரு - ம் சுமம், சுரு - ம் - சுபுராயம், சுரு - ம் மேலாகும்.

உத.- ததோ டிடிசு ராயாணம் விகாவி சுவவஜ்ஜி ।
மோவடு லெஸ்தோகடு மோவாரம் சுபுர டிதிஷ்டு வஜ்ஜி து || க.

அர்த்தம். — தத: - க்ருஷ்ணனைத் தேடிக்காணாமல் திரும்பின
வந்தாரம், சூயாணு - வாராநின்றும், விகாவிசுவவஜ்ஜி - மலர்
ந்தும் தாமரைப் பூப்போலு மிருக்கிற முகத்தை யுடையனாய்
தெருளோகடுமோவாரம் - மூன்றுலோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனாயும்,
சுதிஷ்டு வஜ்ஜி து - தோஷமில்லாத வாய்பாடுகளை யுடையனாய் மிரு
க்கிற, சுபுர - ப்ரீக்ருஷ்ணனை, மோவடு - கோபிகாஸ்தர்கள்,
டிடிசு - பார்த்தார்கள்.

வ்யா. (தத:) இவ்விடத்தில் சுபுரன் போனானென்று நெடுங்
டிடிசுமெல்லாம் சென்று “ப்ரீதிஷ்டு: காநநம்சுபுர வடிசுநய
சுருதே நிவதபுர” என்றும் “நிவதூலாஸுதோமோவேபு
நிராஸா:சுபுர டிடிசு” என்றும் நிராஸெகளான மோவடி
நங்கள் மீண்டவருளாம். இப்படிமுடிய நிராஸெகளாய்க் காண
ப்பெறுதே விட்டார்களோ வென்னில் ; (டிடிசு) நெடும்போது
காணப்பெறுதே ஈ உறுவதத்திரக் கண்டு கொண்டார்கள். இவர்கள்
கண்டுகொண்டது அவரிருந்த விடத்திலே சென்றோ வென்னில் ;
(சூயாணு) பெண்களை நெடும்போதுண்டு நாம் அலைச்சலபடுத்தி
றது; அவர்களித்தனைப் பொருள்படுகிறார்களோ வென்னும் கூவெரு
தோற்ற “ஸேஷாஸு:கணிகாணிஷ்டு” என்னுப்படியே குருவே

பாம்பித்த சுவமும் குலைந்த பரியட்டமுமாய்க்கொண்டு வாராநின்
 றான். வருகிற விடந்தன்னில் சுவத்திலே ஒரு விஷாடிந்தோற்ற
 வந்தானே வென்னில்; (விகாஸிசுவவஜ்ஜி) இவர்களைக் கண்ட
 வநனாரும், “இத்தனைபோ துங்களையம்பலமாகப் பண்ணினேமினே;
 நம்மைத்தேடிக்காணமாட்டிற்றிலேகோள்; இத்தனையெயுங்கள் ஸக்தி”
 என்று தன் வெற்றியும் அவர்களுடைய தோல்வியும் தோற்றும்
 படி முழுவல் செய்துகொண்டு வந்தாளுயிற்று. இப்படி யவன் வந்த
 விடத்தில் அவர்கள் செய்ததென்! தங்களை யவன் பண்ணின புத்திய
 மத்தாலே சுவத்தை மாறவைத்து புணையகூடும் பண்ணியிருந்
 தார்களோ வென்னில்; (மோவ) ப்ரமலவநிதெகளன்றிக் கே
 எட்டுமிரண்டு மறியாத இடைப்பெண்களாகையாலே “கோவிதாரோ
 கூமோவிதாரோயானேதிவ்வதிதா | கூவகூஷேதி வஹுரோ
 ப்ராஹ்நாநுடிசுரயச” என்றும் “தவெஸுவராவயொ
 யக்தி” என்றும் “நேதுஷுஜாஹ்வபெனதநுவவஜ்ஜி” என்
 றும், அவன் டிரிசுத்திலே தோற்றும் காட்டில் அறிந்துகொண்டு
 மேல் விழுந்தார்கள். அதுக்கடி யென்னென்னில்; (வெகுலோகூ
 மோவார) ரகூவமடங் கூடு பூரித்துக் கிடக்கிற இவெது
 யோகூத்திலே இத்தகாலிரண்டுபேரரசுகுத்தால் என், தவறிலென்;
 அவனுடைய ரகூககூபத்தக்கு ஹம்வரப் புகுரநின்றதோ; இனி
 ஸகூஞ்ஞேடே புணையரோஷங் கொண்டாடில் முட்டவிழ்ந்து
 விடு மித்தனையென்று மேல்விழுந்தார்கள். இப்படி ஸகூஞ்ஞகில்
 தானிருந்தவிடத்தே இவர்களடைய வந்துவிழும்படியிருக்க இருந்த
 விடத்தி லிராதே வருவதென்னென்னில்; (கூஷ) அவர்களுடைய
 ஸகூத்தையும் அவர்களுடைய தாழ்ந்த உகூகளையுமொழியச் செல்
 லாமையையுடையனாகையாலே. இப்படி தங்களை யொழியச் செல்
 லாமையையுடையனான பின்பு அவன் தானேவந்து கால்கட்டும்படி
 யிராதொழிவானென்னென்னில்; (கூஷேஷேதித) உவகாரஸு
 கியாலே. அதாகிறது—இனிச்சிறிதுபோது தாழ்க்குமாகில் அடியே
 தொடங்கி“பெஹுஸுர” என்று ஸகூவித்து ஸுஸுபிபண்ணவே

ண்டும்படியாய் விடுமிதே. அப்படிசெய்யாதே ஓரளவிலே மறைந்
தானாய் பிசகாதபடி ருக்கித்த உவகாரத்துக்காக.

உ. (த.க.) ஹவலிஷயத்த விஸூஷித்தால் அரைசுண்ணமும்
செல்லாதபடியான விடாய்பிறந்த வநனாரம். (த.க.) ஸயத்தத்தாலே
அவனைத் தேடிக்காணமாட்டாதே இயங்கி அவன் தலையிலே சுமை
யைத்தள்ளின வநனாரம். இப்படி செய்தபின்பு டேஹானாரே
டேஸானாரே காரானாரே காணப்பெற்றதோவென்றால்; (த.கோடி
புரம்) சுமைதள்ளின வநனாரமே பெற்றிலே தோள்மாரினார்கள்.
கண்படைத்த வுயோஜனம் பெற்றார்கள். “யஸாராஜநவஸோஸு
...ஸநிதி” என்றிதே காணப்பெறாத போதிருப்பது. “நஸுடி
ஸுகிஷ்கிரவஸிஸுநயகூஷாவஸுகிஷுநெநநு” என்
றும் “நயகூஷாமுஹுதேநாவிவாநா நாவெநுடே-டுவெ”
என்றும் “யதூடிஸுஜிமூஹு” என்றும் “சுகிஷு-ஸு
ஸுநவ” என்றும் “கட்கி” என்றும் கிஷையிக்குறது ஸயத்தத்
தாலே காண்பார்க்கிதே; “தவெஸுஷுசூதா விபுணுதேக
நவஸு” என்றும் “சுநஸாதாவிஸு-டு” என்றும், “யதூ
தயாமிவஸிவஸுகியிரா” என்றும், “தகிஷு-வஸு
வஸுஷாவஸுகிஸு-ஸு” என்றும், “காண்பனவன் கண்க
ளாலே” என்றும், அவனாலே அவனைக்காணலாம்போது காணலா
மிதே. இப்படி காண்கிறவிடத்திலே டேஹாவஸுநத்திலே, சுவி-
ஸாவிசாமத்தாலே ஒரு டேஸவிஸுஷத்திலே போயோவென்னில்;
(சுயானு) * எதிர் சூழல்புக்கு க்ருஷிபண்ணித்திரிகிறவனை “இக்
கேகாண விப்பிறப்பே மகிழ்வா” என்கிறபடியே அவ்விடத்திலே
காணப்பெற்றார்கள். “சுயானு” என்கிற வதும்மான கிஷு-ஸு
மென்னென்னில்; யுமவஸுநாக சிண்டாகிஸிதே எதிர்சூழல்
மாறுவது. இவ்ஸாரமாக அவன் க்ருஷியாக எதிர்சூழல்மாறு
திதே. நம்மைக் கொடுவாறு ஸுமஸுனாக்கி காட்சி கொடுத்தோமா
கில் இத்தால்வரும் ப்ரீதுவீகிகள் தங்களுக் கன்றோ வென்று

[illegible]

கூடாதபடியா யிருந்ததென்ன; (கூவுஷ்ட) “வாஸுபுராதநதி
 ராவாஸுபுலாவோஷயோஷிதாஸு” என்று ஓவடிங்களுக்கு
 “ஓநகிதேதி” என்றும் “யடுகாவாவோநிவதபுதே” என்றும்
 “கவிஜாதகவிஜாததாஸு” என்றும், எட்டாதபடியா யிருக்கும்.
 இடையருந்த மிடைச்சிகளுக்கும் கால்மேற்காலேறிடலாம்படியிரு
 க்கும், பூராவபுலுவுக்குக்ருக்ஷணம் வரகவலளவழிந்களிரண்டு
 மிதே, சுதபுஷ்டபுலுஹமான வலு இப்படி வலுஹமாகக் கூடு
 மோ வென்னில்; (சுதிஷ்டபுலுஷ்டிதா) “வராவபுராதிவி-லிவெவ
 ருபுயதே” என்றும் “வலபுராதிவி-ஹவாஸு” என்றும் வலவ
 விபமான சுவபிதவபுநாவாஸுபுததைபுடையவன். க.

தாத்பர்யம்.—புரிக்குஷணபகவான், ஒரு சரத்காலத்தில் சந்திரி
 கையினால் அநிஸுந்தரமான ஓரிரவில் கோபிகைகளுடன் கிரீடக்கத்
 திருவுள்ளம் பற்றித் தன்னுடைய வேணுகாந்தினுலவர்களைப் பரவ
 லைகளாகக் கிரீடத்துக்கொண் டிருக்கையில், கோபிகைகளுக்கு
 போக மதிகரித்திருப்பதைக் கண்டு அநினருமையைய மறிவிப்பதற்
 காக இவர்கள் கண்புறத்தைவிட்டு நீங்கி ஒளித்திருக்க, அப்போது
 கிருஷ்ணனை கோபிகைகள் கெருந்தாரம் தேடி யும்கப்படாமையால்
 திரும்பி யமுநாதியின் கரையில் வந்து பாதைபட்டுக்கொண் டிருக்
 கையில், அப்பொழுது ஸர்வலோக ரகசகனான ஸ்ரீக்குஷ்ணன், நாம்
 நெடும்போது இவர்களை விட்டுப்பிரிந்தோம், இனி இங்ஙனே இருக்க
 லாகாதென்று திரும்பிவந்து இவர்களைப் பார்த்து என்னைக்கண்டு
 பிடிக்கமாட்டித்திறிகோளே என்று புன்சிரிப்பு மலர்த்தமுகமும்
 கைலஜஸுந்தாவலுமான திருவிளையாட்டுமாய் இந்த கோபிகைக
 ளிருந்த விடத்தேவர, கோபிகைகளும் இத்தனைபோதுண்டான தங்
 கள் வீரமூபத்தை தீரும்படி கண்டார்கள்.

உ. பகவத் பராப்தியில் ஸ்வயத்தந்தைவிட்டு இதுக்குபாயமும
 வனே யென்றிருந்த வந்ததரம, இப்படிப்பட்ட அநிகாரிகளைக்கண்டு,
 இவர்கள் பெறும்புருஷார்த்தத்தைத் தன்னதாகவெண்ணி ஸந்தோ
 ஶித்து, அந்த ஸந்தோஷம் முகத்தில் தோற்றும்படி புன்முறுவல்செ
 ய்து, பரவலெள்ளப்பய ஸஞ்சகங்களான ஸயஸ்தகல்மானுகுண பரி
 பூர்ணராய் வேதவைதிகர்களுக்கும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கவொண்ணாத தன்

திவ்யமங்கல வித்ரஹந்தைப்ரீக்ருஷ்ணபகவான் தங்கள் திரிலக்ஷட்ட, அப்போது க்ருஷ்ணவீரஹா ஸஹிஷ்ணுக்களான கோபியாககள் கண்டார்கள்.

பெரியவாச்சரன்பிள்ளை திருவடிகளோ சரணம்.

ஹரிவம்சம், ககந - ம் சுயராபம், கூஉ - ம் ஸோகம்.

—————:0:—————

உதி.—வனஷ நாராயண ஸ்ரீ போநு கந்திராணுவநிதேசுதநடி
காமவரமுழைமேயுழை ஹராமதோ ஸ்யாநாம் வாஸீஸி|| உ.

அர்த்தம்.—ஸ்ரீரோஹ - ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை எப்போது முடைய
னாய், சுதீரானாபுஷாநிகேதந் - திருப்பாற்கடலை வாஸஸ்தாநமாக
வுடையனாய், வஸஷ்டி - இப்படி ஸுலபனாய், நாராயண - ஸர்வ
வ்யாபகனான ஸ்ரீமந்நாராயணன், நாமவஸ்யுஜ்ஜ - சேஷசயநத்தை,
உக்ஷுஜ்ஜ - விட்டு, ஐயுநாராஜ - மஹரை என்று ப்ரஸித்தமான,
வாஸீஜ - பட்டணத்தைக் குறித்து, ஸூயதீ - எழுந்தருளினான்.

சுவகாரிகெக. “ஹோகூடோமாஸ்யம் ஸ்ரேஸ்திராஸகோ”
என்கிறபடியே வேதநயையிருப்பார்களுக்கு விரிவிழ்ந்த
கருத்தையுடையமுண்டாகவேணும். அதில் கூறிய - “சுஜாநேகா
யோஹிதஸுகூபுஷாஹ் வஹ்விஸ்யஜாநயஜ்ஞஸாஸவாஸ்ய”என்
கிறபடியே ஹவயதரஸத்தை மறக்கைக்கு வஹ்விஸ்யவெண்கு
யான திரஸுரிணீபோலே யிருக்கக்கடவதாய், விவரீதஜாநயநக
மாய், ஷுப்யவிகாராஸகமாய், ஸததவரிணாஸியாய் ஸததக்ஷண
க்ஷரணஸுஹவமாய், ஸவோப்யுஸாஸுக்கு யீஸோவக்ஷரணமாயிருந்
தும். விசுஸுஸைப்பார்த்தால், டேஹேநிபாடி விசுக்ஷணமாய்,
ஜாநாநிஸுஸுஸைமாய், ஜாநாஸுஸுமாய், ஹவயேஷுஸைமத
மாய்,ஸ்ரீகௌஸுஸைமாய்ஸோவாதி ஸவோப்யுஸாஸுக்கு ஸுஸுஸை
யமாயிருக்கும். ஸுஸுஸைப்பார்த்தால், இவை இரண்டையும் வு
வித்திரிப்பவனாய், இவற்றுக்காயாஸுஸைமதமாய், இவை யிரண்டை

யும் ஸரீரவஷ்வர தனூ மாகவுடையனாயிருக்கும். இப்படி தூஜி
தெயாலும் உவாடேயதெயாலும் ஜாதவ்யமான தகைத்யத்
தில், சுலியோமயிந்தியே: மமவடிவவாரவாமவதாவவாரவாஸ
ஹீராவவாரங்கனிலே கைவளர்ந்த போருகிற வேதநரைப்பார்த்
தால், வாரவொளகிகவலிலிடுஹதாவாக “வ.தி.விஸ்வஸ்ய”
என்கிற தோகோதீண-தீண சூசுயியாதே தோகாயதீதாந-
ஸாரிகளாயும், “ஸூரடிவிலிஸ்ரானாத்வி” ஐதூரிகளிற்சொல்லு
கிறபடியேவவஹிவாடிகளாய், மமவடிவஸூயணத்தக்கு சுஹ-தார
காதே சூஹ-தாராயும், “மதிதிவேஜநாடி-நாடி” என்கிறபடியே
வஸூபுஸ்ரவஸிரஸூயணத்தாலே ஸுமதாராக பூரூமாயிருக்க
ஸுமதீதாநுஸாரிகளாயும், மமவடிவஸூயணத்தாலே*ஸூர
வாங்கனாகபூரூமாயிருக்க ஸூரூவஷ-ஹம்பண்ணிஜநத்திலே
சுஸூரூதராயும், “நாராயணவராவயு” என்கிறபடியே, மம
வடிவூரமராக பூரூமாயிருக்க, வஸூரூநவியோமயிஷ்ராயும்,
மமவடிவூரநவியேஷ-தூரராக பூரூமாயிருக்க வெவஸேஷிக
தீதாநுஸாரிகளாயும், வுணரீகாக்ஷஸிரஸூயணத்தாலே ரா
யாநிலுரணம்பண்ண பூரூமாயிருக்க, ராயாவடிநிரதராயும்,
ஆக இப்படி 5இடுகுபடுகிறவேதநரைக்கண்டு ஸூரூரன்டியிராதீ
நாவாய்க்கொண்டு “ரோநுபுஜீவிலகாருணிகோடிதாதி” என்று
வேடிாசு-த்தைப் பூசாசிப்பித்தவளவிலும், வெவஹிகவாருஷா
சு-த்தைக்கோரி, [ஹூ-கூண-தீவிஸ்ரணுயாதிஷ்வா] டேவர்
களே! ஹூமான வற்றைக் கேட்க வேணும். “ஸூணுயாதி”
என்றபோதே விலிமன்றோ? “கூண-தீவி” என்னவேணுமோ?
ஹூஸூவணத்தோவாதி கரணவாடிவமும் வியேயமென்கைக்
காக. “கூண-தீவி” என்றது “கூவெண-தீ” என்றபடி. “டேவா”
என்ற டேவஸூயம் கீவாசு-த்திலேயாய் உங்களுடைய ஹூரூ
பமான விநோடித்தைக் கேட்கவேணும். [டேவா ஹூ-ஸூணு
யாதி] விஜிதீஷாசு-த்திலேயாய் டேவர்களே! விஜிதீஷாஸூய

* இடுகு - நெருக்கம். * ஸங்க்யாவான்கள் - ஜ்ஞானவான்கள்.

[illegible]

[illegible]

யிருக்கச் செய்தையும் வுண்ணுமிஹாபிபண்ணுநிற்கும், பூரீரா
ஜாவதாரத்தைப் பார்த்தால் “சுஷோமவெயுஜிதவாரிணை | சத்
வோதிப்யுபநீதாநாஜ் ப்ரதிகுமிஜநவசுபுரகா” என்று வுண்ணு
மிஹவெயுண்டாபிருக்கச் செய்தையும் வுண்ணுமிஹாபிபண்ணு
நிற்கும், சுஷோவதாரத்தைப் பார்த்தால் “ரவபஜேதய
தும-ஜுஜி” என்றும்படி சுவதாரசுபெயிலும் சூரீ-கவர
சுண்ணத்தில் கைவாசிதேவத்தி யிருக்கும். சுஜ-க-நவபுஷ்பதீபக
கண்டால் தன் மேன்மை தேவந்ருதபடி கௌதிஸாரயுக்கரைப்
பண்ணுநிற்கும். ஆழ்வார்களு மீடுபடுவது மிவ்வவதாரத்திலே
யிறே; “உரவிஜேடினைந்திருந் தேங்கியவெளிவுத்திறம்” என்றும்
“கோவலனை வெண்ணையுண்டவாயன்” என்றும் “திருமதுரைபுட்
சிலைகுனித்து ஐந்தலைய பைந்தாகத்தலைப்பாய்ந்தவனை உன்னைப் பல்
லாண்டுசூறுதுமே” என்றும் “கோவிந்தர்க்கேவர் கூற்றேவன்மை
பாடுறவிசெய்யாதே யினிப்போய்ச் செய்துப் தவந்தானென்” என்றும்
“துவாரடையுதித்தொரு சண்டு சிலுப்பித் கவராக முடுத்துக் கலிந்
கச்சுக்கட்டி, சுவரார் கதவின் புறமே வந்துநின்றி” என்றும் “வார்
மணற்குன்றில் புலரகின்றேன் வாசுதேவாவன் வரவுபார்க்கே” என்ற
மும் இப்புடைகளிலே ஆழ்வார்களும் இவ்வவதாரத்தைமேலுக்குறித்
துக் கொண்டு போந்தார்கள். வரமஹி கனா சுஷோமவதைய
லகவுஜம தாரணசுத்தையும், ஸவ-பாபிக்ஷுத்தையும், ஸுஜ-
ஸாயிசுத்தையும், லகவுஜம-ஜநயநஸாரய-ஜீவாதுவாம்படி.
யுபாராவாஸீ ஸுஜ-சுத்தையும், ப்ரதிவாதிக்கிறா. (வரஷ-நா
ராயணஸுபீராவ கஜீராண-பவநிகேதம் | நாமவர-ஜீவ-
ஹோமகோயுபாராவாஸீடி).

ஆனால் ஜமதாரணமுமாய், ஸுவாபிசுமுமானஸ் சுதீநிய
மாயன்றே இருப்பதென் றில்; *க. அவனுடைய வெளியுறாதிச
யந் தோற்றம்பெடி. “வனஷ” என்கிறார். *உ. (வனஷ)சுதாரண
மரிகூடாவக் ளுடிகளாள் பூரணம் வேண்டாதபடி. பூதஞ்சு
விலமாய் நிற்கிற வாகாரந்தோற்றுகிறதா? *ங. (வனஷ) ஆங்கு
ன்னறியே சூஸனாவதாரமாய்கவிரே. சொல்லு மெனினமையந்
காட்டிற்றாகவமாம். *ச. (வனஷ) அங்குலன்னறியே “உளன்கடர்

பிசு சுருதியுள்” என்று ஸ்ரீ-விநாயக பிநக்கத் செய்தேயும் கீழ
ஸ்விஷயபடாகமாவே சொல்லிற்றுக்கமையுள்ள.

[illegible]

ஆனால் இதில் தோற்றுவித்த காரணங்கள் “மலையாளவாஸ்தவிகள் வசித்தனவே” என்றும், “பெரியோர்களுக்காக” என்றும் சொல்லுகிற படிபே, உயிரணு உயிர்மயமானவாழ்வாரணமன் தோர் வெண்ணில்; * ௬. (புரீதாது) வலப்பாடுகளென்கிதது. “புரீதாது” என்கிற வித்தானே, சூழாயணியென்கிதது, தோற்றுகிதது. * ௨. (புரீதாது) இன்னிற் சித்தப்பாதி கருவாமாசுபத்திரியையாய், இத்தான் பூவும் மனமுமேபோலேயாய் கூவிதாறாவும் தோற்றுவித்தது. * ௩. (புரீ) எல்லாவுறு மாசுறுயிர்க்கப் பட்டிருப்பா னொருக்கியாய், உது தோருகாமா வகிசுபய்களெல்லாம் தன்னுடைய கட்டாகுராய் மாய்ப்படி யிருப்பா னொருக்கியாய், “மலையாளவாஸ்தவிகள்” என்கிற படிபே வாய்நாறிலுள் காலவாசி தோற்றமு வடவளா யிருப்பா னொருந்தி. ஆனால் படிக்கொத்த விவசாயிலே வந்த வகிசுபயமோ ஆற்றனைக்கென்றால், இவளும் கூறுவது தோலெவண்ணும்படியாய் “இறையகலகிசிலேன்” என்று அலர்மேல்மங்கை திருமார்பிச்சுவடமிந்த பின்பு பிறத்தகமான தாமசாயும் நெருஞ்சிறன் என்னும் படி ஸுஹாஸுமாய், “நிருவுக்குத் திருவாசிப செல்வா” என்றும் “புரியுயிரியு” என்றும் சொல்லுகிற படிபே இவள் ஆளும் மேல் விழும்படி ஸுதலுவிபுஜாமடுவெ கலையு வடவனும், இவள் யசி மாய்த்தான் யசிபுயாயிருப்பா னொருத்தன். * ௪. (புரீதாது) இச்சேரத் தினயப் பிரியக்கண்டாருண்டானில், ராவணனும் சூலபகவெவையும் பட்டனபடுவார்கள். ஆக இந்த எரிண்டு வடித்தாலும், சூழாயணாயிகாரிக்கு கூறுவதேயுமான காரணகூழும், பூயுவகிசுமும் வு.கிவாழித்தாயிற்று. இத்தகத்தத்ததே ஆழ்வார்களும் “நிருவிலலாத் தேவரைத் தேவமேல்மின்” என்றும் “நிருதின்ற பக்கம்” என்றும் வு.கிவாழித்தது, சிவமிஷுஷுபங்களுண்டாயிருக்கச் செய்தும் “சுலையாவஸ்தாபு.கிஷி.கி” என்று இவள வினே நெஞ்சுண்டாய்ப் போருவா னொருத்தன்.

அடுத்ததாக கண்டோமென்றால்; * க. (கதிராண-புவிடுக
தந்) இவள் பிறந்ததந்தைவிடாத் மேலித கண்டதிதே; * உ.
(கதிராண-புவிடுகதந்) பார்த்தலிலே சாபந்த வடுயாயம்

நாரான கோபித்யுத்துக்கும் சூசுயமான ஷேஸமிதே. * ௩. (உயு-
ராஃவாஸீராமதேகாஹி) ஹிஸஸம் ப்ரஸிஸிஸிலேயாய், “மண்ணி
ன்பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான்” என்கிற ப்ரஸிஸி
ஸுபக் காட்டுகிறது. * ௪. (மஹிராண-உவநிடுகதநம் நாமவர) ஷே
ஸுத்யுஜ்யுயுராஃவாஸீராமதேகாஹி) ஜவபுக்ஷிஸஸஸு
த்தை விட்டபின்பு நாமரிசுமான வாகாரம் நட்டியிலே தோற்று
கிறதுதே. * ௫. (நாராயண: உயுராஃவாஸீராமதேகாஹி) ஸவ-கார
ணஸுத்துண தான் காரெரெடுகடேஸுத்திலே பொதுநிலைவந்தான்.
* ௬. (ஸ்ரீராம உயுராஃவாஸீராமதேகாஹி) வஸகாரவ-துண
வன் “ஸஸு-ஹாசாஹஜநீ உயுராவாஸ்யேபாஷிதாடி | வஸு
துவ-துவகாவ்யோஸாம் தேநுரவிஸஸுயம்” என்கிறபடியே
படைவிடேறிவது ஷேரவரிம-ஹம் பண்ணுவாரப்போலே வந்
தான். * ௭. அந்நனன்றியே, சுதிஸயிததுக்ஷி புடையவன்
ஒருபடைவிடு வாரவேசுளும் வந்தான். * ௮. (நாமவர) ஷேஸு
ஜ்யு உயுராஃவாஸீராமதேகாஹி) ஹஜ்ஜஸயெயை விட்டவன்
ஹஜ்ஜஸு-முள்ள விடத்திலே வந்தான்.

ஆக இந்த ஸூகத்தாலே வாகு-உயம்போலே உவாயடுகந
வும் உடுவயடுகநவும் சூசுயணியனும், ஒரு ஷேஸவிடுசுஷத்தி
லே சொல்லவேண்டாதபடி தங்குபபணமாக வந்து, அங்குச் செல்ல
மாட்டாத வஜ்-கருக்கு மஜாவத நம்போலே சூசிர-தரிருந்த
ஷேஸத்திலே தான்வந்து தன் வடிவழகாலும் நடையழகாலும் சுஜ்
ரானவர்களையும் வஸீகரித்து வஸி-தாசு-தாரம்படி பண்ணிற்றாயி
ற்று. அந்நனன்றியே, “பண்டிவரைக் கண்டறிவது” என்று
வஸ-உவவாசு-தலதபும், “புவனியெல்லாம் படைத்தவனே” என்
றும் “தேவரைபு மகாரையும் திசைகளையும் படைத்தவனே” என்
றும் உதார-கஸுத்தாலே நாராயணஸவாசு-தததபும், “அணி
புருவிறிறுமாலை” என்று ஸ்ரீஹவாசு-தததபும், “கடல்நீடந்த
பெருமானே” என்று மஹிராண-உவநிடுகதந ஸவாசு-தததபும்,
“வடமதுரை நின்றும்வந்து” என்று சூமதஸவாசு-தததபும்,
“தண்டவந்தம் நன்றவந்து” என்றும் “கற்றூர் சீர்கண்ணபாம்”

என்றும், உயர்நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டிருப்பதால், (பு) விவாதிக்கையால்
குடியிருப்பதில் கூடுதலாக நேரம் செலவாகி வருவதால், சென்னை உயர்நீதிமன்றம்
தலையே விவாதிக்காது.

தா த்ப்யம்.—ஸர்வ வ்யாபகராய், ஸமஸ்தகல்மானாகுண பூர்வ ராய், ஸர்வகாரணமாய், ஸர்வரீக்தும் ஸர்வவிதபந்தாவாய், பூதேவி நீளரதேவி முதலான மஹிவிதகளைக் காட்டிலும் அத்வத்தம் சிதந்தம் ளாய் எல்லாருக்கு மாஸ்யமணிமையான ப்ரிமபூமிவஸ்துமியும் அலா க்ஷணம் விட்டுப் பிரிமமாட்டாமல் தன்விடத்தில் நித்யவாஸம்பன னும்படி நிர்தசய போக்பதைவையுடையவராய், நிர்தசயபோக்பமு மாய்தனக்காசிரிமதைவான பிராட்டிக்குப் பிறந்தகமுமான கதீரர்ணவ சாயியாய், இப்படி ஸ்ருதிவித்தமால வந்ததத்தை நாம் கண்ணாலே கண்டுஅதுபவிக்கும்படி ஸர்வஸுபபரண இவர்,பால்பூவாநிகளில் சென்றூர்யரிக்க நியாக்கபதையில்லாத வம்மமக் கடைகழித்தவக்காக துநப்பாற் கடலில் நின்றும் திருவந்தாழ்வானாகிற படுக்கையை விட்டு ஸர்வாபிஷ்ட பட்சமாய் பாவநமுமாய் போக்பமுமான மஹா நகரத்துக் கொழுந்தருவினார் என்பவ மஹாபுரியில் வீதிவிலைமுந்தரு ளாகிற ப்ரிஞ்ருஷ்ணனை லெவித்து ஐநங்கள் சொன்னார்கள்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவாழி. அனேசரணம்.

പ്രീതിയെ പറ്റി പഴയ നാളുകളിൽ,

க-ம் அம்சம், க-ம் கய்யம், க-ம் ஸோகம்.

$$\text{---} \text{---} \text{---} (O) \text{---} \text{---} \text{---}$$

உத. - பொருளாக உபயோகப்படுத்தப்படும்

தென்குயிலு வளிவழி வுணிவதா ளிவாழ்வா|| ௩.

அர்த்தம். - ஓயிவரலு - மறச்சிலர்களான (மைஸ்த) ருவிக்கா
க்காட்டிலும் ஸ்ரேஷ்டராய், சூதுவலிவடாவிக்கூடிய - செய்து
முடிக்கப்பட்ட பராதேகாலத்திலுள்ள ஓயிவரலானவர்களைப்போல
யராய், வராரபரலு - சத்தருக்களை (புத்திகளான) ஓயிவரலினின்ற
வருமான பரிபரசாரபகவானை, வெளித்தேய - மைத்தேயபென்கிற
ருவி, பூணிவகு - ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்தும், சாவிவாடிவ
தன்பேலாகச் சொல்லிக்கொண்டு குருவினுடைய பராதேகமென
பண்ணுகவாகிற அபிவாதத்தையச் செய்தும், வரிவபு -
கன்றபுக் கேட்டார்.

நிலைநிலையாகக் கிடக்கிற தாகவாமாம். (வரலிவபு) ஒருவாறெனக் கொல்லுதல் யாவதெனினோபாது, கண்ணுக் கெட்டாதபடி பின்னே யிருக்கவுன் கடலதன்ம, கண்படும்படி. வாழ்வுத்திலே யிருக்கை சரிவருணுக்குப் பூரணம். அந்த ஸாரதத்திலே நின்ற கெட்டா நென்கை. (வரலிவபு) நினைத்த வடித்திலே சூவாரணுதாரணும்படி. பாடே. யத்கைக் கேட்கை. அதாகிறது - “யத்யத்யத்யத்யத்யத்ய” என்று ஸாரதத்திலே பூரணம், “விண்ணுலகாராராஜாத்யத்ய” என்று விண்ணத்திலே உத்தர மாம்படி. கேட்டானென்கை. (வரலிவபு) அன்றியிலே, “வாரி” என்கிறது ஸாரதத்திலே. ஜாதகத்திலே யத்கைக் கேட்டா நென்கைதாமாம். (வரலிவபு) வத்கைமாகிறது, ஸவத்யவயவங்களுக்கும் தனையிலே பொருந்த விழுகை; திவத்கைமாகிறது, சூசெளமான அகிலாதமும் ஸத்யம் விழுகை; வரலிவத்கைமாகிறது, இதுதானே வித்யைதமென் லிருக்கை யன்றிக்கே பூரணவத்கைமாக இருக்கை. (சுவிவாடி) ஸாரதத்திலே பாவியுதித்தன்கொண்டு வாரணாவ ஸத்யதமம் பண்ணுகை. (ய) சூவாரண பக்கல் சூத்யத்கைக்கடவ வித்யத்கை வரலிவத்கைமாகிறது.

ந.

தாத்பர்யம்.—பகவத் ஸ்வரூபரூபாதிகளை செவ்வையாய் மனம் பண்ணி அவைகளை புள்ளபடி யறிந்தவர்களில் தலைவராய், சூத்ருஷ்டி. நிர்வாகஸ்திராய், ஜிதேந்திரியராயிருக்கிற பூரணபகவான், ப்ராதுகாலத்தி லுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்யகாரங்களை யுஷ்டித்து நிர்மலசுத்தராய் எழுந்தருளி யிருக்கையில், மைத்தேயமஹர்ஷி சென்று ஸாரதத்திலே யத்கைத் தன்மம் ஸமர்ப்பித்து அகிலாதகம்பண்ணி மிக வணக்கத்துடன் இவருடைய பக்கத்திலிருந்து தனக்கறிபவேண்டும் வித்யத்கை யெல்லாம் ப்ரஸங்கம் பண்ணினார்.

பெரியவாச்சரன்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீரஹுஜஸுவம், உ-ம் ஸதகம், கச-ம் மேலாகும்.

உத.—சூசெள மேலாகும். வரலிவபு ஸத்யதிர ஸ்வகாரணமே ஸேதிவாரணென வாரணென நட்டாரணெனயத்கை கூடிவதாம்.

வியி உவரிவபரிசுதீயதே வகுவுதாமம் | ஊடுபூர ஊம ஸுதீ
ஊமண்ண விவவபரிஜாவவெந ஸுதீராவுவா வேதேபூர வே
சூரேஸ்வர வவெவபு ருவாதித் தமவவ ஸுதே வ வுரவசுப-|| ச.

அர்த்தம்.—சூரேஸ்வர - முதலில், வேதாசு - வேதங்கள், பூர
ணா - யதார்த்த ஜ்ஞானநகரம், ஸுதீ - தர்மசாஸ்திரம், வேதி
ஊமாவெவா (பூராமாயணம் முதலான) இதிறாஸங்களைாகுடின,
புராவெவா-புரணங்களைாகும், நுரவெவா-புர-ததவாதத்வ
நிஷ்கர்ஷகமான வ்யாயங்களைாகும் சூடினதாய், உவகூராதே -
ஸஹகாரம்பண்ணுகிறது, வகுவுதாமம் (வேதத்தில்) முன்பாகம்,
ஸுதீயுரவியிசுபரி - தேவரீருடைய ஆராதனபரகாரத்தில், வரி
சுதீயுரே - பர்யவஸிக்கிறது ஊடுபூரஊம - மேல்பாகம், ஸுதீஊம
மண்ண விவவபரிஜாவவெந - தேவரீருடைய வ்யாயாரம் குணம்
ஐஸ்வர்யம் இவைகளுடைய ப்ரதிபாதநங்களினால், ஸுதீராவுவா -
தேவரீருடைய திருவடி ப்ராப்தியில், வரிசுதீயுரே - பர்யவஸிக்கி
றது, ஊமவந - ஷாட்குண்யாயுக்தரான (ஸ்வாமியே) ! ஸுவெவா -
ஸமஸ்தங்களான, வேசூரேஸ்வர - வேதங்களினாலும், ஊம - நான்,
வேதே - அநியத்தகுத்தவன்; ஊதி - என்ம, ஸுதே - தன்னுலே
யும், வுரவசுப-|| - வ்யாயாரம் செய்திர்.

சுவதாரிவெசு. ருரூரன் ஸமூகநபூரணவரிசுனென்று
சொல்லுகிற வாரிவசுபூதிசுதேவத்தைப் பண்ணிக் கொண்டு,
வாவரிசுரமான சூதேவமே இவ்விஷயத்தில் பூரணமென்றும்,
வகுவுதாமம் வுரவசுபூரணமாயிருக்கிறது. அவனை பூதிவாடினான்
தஞ் சொல்லி, இவ்வுசுபூதிதில் பூதீதேவான ஊமவவநத்
ததாம் முதலிக்கிறார். அநில் முற்பட வேதபூரணமுண்டா
கிறதே இவ்விஷயத்தில் பூரணமாவதென்னில், அது முற்பட
முன்னம் ஸுதீயுரவபூரணமென்கிறார்.

பூர. (சூரேஸ்வர) ஊமவதூரவசுபூதி விவவாராயநாதிசு
அநல் இட்டுப்பேசி வாகுதூசு-ததவாசு உவவாதிக்கக்கொண்டு,
இது உவவாதித்தபடி அழகிது ; பூரணமாகப் பெற்றிலே

ஹ்மென்றநிகையிறே ; சுவரிலிஹந்தை வரிலிஹ்மென்றநிகை
யாகிறது. நீதத்தை வீதமென்கிற தீர்த்தமிறே. சுவரிலிஹ்வஸு-
வை சுவரிலிஹ்மென்றநிகையால் ஸ்ரீராமத்துக்குங் குறையில்கை;
வ்ரஜாமத்துக்குங் குறையில்கை. வேடிவாஸுஷன்ருனே, “வேடி
ஹ்மேதேவாஸுஷ” என்று இவ்வஸுவை யறிவேனென்றாய்,
அறிந்தபடி யென்னென்ன, “சீமாவாஸு” என்று சுவரிலிஹ்மென்
நறிந்தேனென்றானிறே. வெவடிகாடுவஸுராம், “சுவாஸுவடிஹ்
தூநடி” என்றும், “யேவவேடிவிஜாவிபுராயேவாபுராதவிஜா
ஜநா : | தேவடிஹ்விஜாதூநடி” என்றார்களிறே. இவற்றை உவ
யுபவிற்த ஹ்மகளுந், “அறிந்தன வேகம்” என்றாய், அறிந்தபடி
யென்னென்ன; “அரும்பொருளாதல்” என்றார்களிறே. திஷேய
வாகுந்கள் தன்னிலும் “நேநிறே” என்றும் “சுவாஸுவிநஸா
ஸஹ” என்றும், சீமாவாஸுஷந்நொடங்கி ஸ்ரீராமந்நத்தளவும்
ஒன்றுக்கொன்று மேல் சுவயியைப் பேசிக்கொடுப்போந்து மேலோர
வயிகாணமையாலே இவ்வளவென்கிற ஹ்மதூராவிற்துத்தைப்
பற்றச் சொன்ன வித்தனைப்போக்கி நேராக அறிஜாநமில்கை யென்ற
தன்றே. இப்படி தானறிந்து பிறரையு மறிவிக்கிறது தான் ஒன்றிர
ண்டோ வென்னில்; * ந. (வேடி) “ஐயோயஜதவ்விஸாரிநித்
யெவாயபயுணாநிவ” என்கிறபடியே ஐயுஜுஸாராயபயுதக
மான ஹ்மவிபுய கோடியிலு மடைப்புண்டு, “சுநஜாவெ
வேடி” என்கிறபடியே காணாராயுந்நாடிஹ்மத்தாலே சுவாஸுர
தூமாயிருக்கும். “யேயேதேதவஸிஸிதா” என்னுமாப்போலே
ஸாக்ஷிகளத்தனையுந் சொல்ல வாரணாஸுஷத்துக்கு உறுப்பெ
ன்றிருக்கிறார். “வனகஸுஜிதேகாரோவஸுநி” என்று ஒருத்த
னுவபாடினான போதிறே; “ஜாநாடிஸநிபுஷேஷேஷுவி
ஜாநடி” என்றும், “சுவாஸுஷிஸாஸுஷிவய” என்றுஞ்சொல்
லுகிறபடியேவ்ரஜாணாஹ்மவிபுயமான ஹ்மவலிஷயத்தில் வ்ரஜி
திஜககமாம்போது காரோஸுஷத்தோடு வரிலிஹ்வஸுவோடு
வாசியற வோயஜதநஸகமான ஸ்ரீமேயாகக்கடனது. வ்ரஜி
யை உவஜீவிக்கிற சுநாஸுஷத்தையிட்டு ஸாயிக்கும்போது

விழ்வுகூரணாடிபாளையவையுபோணத்தாலே, தத்தி டேசாநு-
மணமான சுவயவஸூதிபாலேயாதல், வரூவலாநவ்யுதியாலே யாத்-
ல், அவ்வோசுஸங்கத் தேவருக்கேவாங்கமாங்கபால், அவ்வாகுங்க-
னும் தேவருடைய ஸாராபயந வுக்காரத்தைச் சொல்லித் தருக்-
கடவது. (சுஷுபாவிபிசுவரி) “யஜேந ஈரேந தவஸா-
நாஸகேந” என்றும் ‘‘வண்பாஸூரி வாரவதா வுருஷேண-
வரூ வாரிநு | விஷுஸாராபயுதேவநாநாநு’’ என்றுஞ்சொ-
ல்லுகிற தேவருடைய ஸாராபயநத்தைச் சொல்லுகிறது. நம்மு-
டைய சுஷுபநமாகில் சொல்லுகிறது, நம்முடைய வுருஷவிஸே-
ஷமாகச் சொல்லத் தட்டென்னென்னில்; (சுஷுபா விபி சுவரி
வாரிகூயதேவவிஷுபாநு) நேராக ஸாராபிவிஷுபங்களிலே வு-
வணாரான ஸாஸாரி டேவதநரா உடேகாவிசுவரங்கி நல் வழியே
போக்குகைக்குத் தானே பண்ணுகையாலே அதுலே உபகூண மா-
யாயிற்று வவிஷுபாமிருப்பது. ஆகையாலே வுருஷ வுதியா-
ரத்தத்துக்கு சுவஸா மில்லை யாயிற்று. ஏதேனுமாக ஸாஸாரிகளு-
டையவிகூயவியுதியாகில் இதுக்குக் கூறும், பூரவூஸுர உபத்தை
யும், பூரவூஸுர உபத்தையும், பூரவூஸுர உபத்தையும், விஸுர-
பிஸுர உபத்தையும், வுருஷுர உபத்தையும் முதல்தன்னிலே அறிவி-
க்கத்தட்டென் னென்னில்; அது வொண்ணாது. முதல் பழுவிலே
தவறி யேழாம பழுவிலே அடிவைக்கப் போகாதிதே. ஸூரூ வார-
நாடிகளிலே பாக்க வாலுநெ பண்ணிப்போருகிறவனைச்சடக்கெ-
ன “அவைதேயம், இப்போதே சுஷுபகூர மான ஸாரீரத்தை
விட்டு டேரகூத்தை ப்பெறு” என்று சொன்னால் “சுவஸுவேஷு-
வெள டேரகூகூயா பூஸாவமஸூது” என்கிற படியே இவன் சுவ-
ங்கெட்டுக்கழியு மாகையாலே அவனுக்கு ஸாஸாரிக வுருஷுகளி-
லே யிழிந்து அவனுக்கு டேர வுரோயியான ஸூரூக்களைப்
போக்கு கைக்கு ஸூரூநவியியை உபதேசரித்து, அதுவலித்து,
அந்த லாகுத்தில் விஸாஸம் பிறந்த வாதே ஹோமோவ கரண-
மான லிஷுஸாவதிக்குடலாக வுஷுபுஷுபமாகக் காரீரியை வி-
த்து, அது வலித்து துதியாய்க் வாகுத்திலே விஸாஸம் பிறந்த

வாதே வெனவிக ஸாவதத்தைக்காட்டில் சூழிவதிக ஸாவம் நன்
 'தென்கைக்காக ஸம உராயந் மான ஜேஜாதிஷ்டாபிதிகளையி
 த்து, அது வலித்து தவ்வபாதிச வாசுந்நளிலே விஸாஸம்
 பிறந்து இவ்வளவு புரூ நின்னு வுட்புது வடி வடிவாய் னுய்
 விவேகி யானவனுக்கு "சுதவதேவாஸுதகிவதி" "நஹுஜு
 வெவெ ப்ராபுதே" "வவாடுஹுதே சுஷுமாயஜ ருபவா" "
 'வரீக்ஷுடுமாதாநு கதிதிராநு வுரஹுணாநிவேதிகிராயாசு"
 என்றும் "ஸுமேதவிவாதகிதஸுக்ஷயிஷோநபுரவாநிவிபுதி"
 என்றும் "சூஸுஹ ஹவநா டுமாதா: வுநரா வுதிந:" "
 என்றும் "வனதே வெநிரயாஸாத ஸாநஸு வரபிரதந:" "
 என்றும் உவ தேசரித்து இந்த ப்ராண மணாநு ஸநாநம்
 மண்ணி நிவிடண னுனவனுக்கு தோக்ஷ சாஸு த்தில் சுயிகார
 மாகையாலே, மௌள விவனை இவிலே முட்டுகைக்காக முற்பட
 கதிதிராநுமே உஷுஸுமாதக் கடவது.

அழகியது. வதிவதுமாமானது இவனுடைய ஸுததிப் ப்
 ஸுதிக்கு நிய திதே நெநிதிக காரி ருபவ மான விவநித
 கதிதிகளை 'புவதேசரித்த தாகிவ் உதிர மாதத்துக்கு சுஷு
 மென் நென்னில: (ஹுஷுபுரமாதஸுதிகாமுண விவவபரிஜாவ
 நெநஸுதிராவெள) "சுஷாயவகிகதிதிராணி ஜாநதாவரபிரமதி:
 சுஷாயேகதிதிராவேகதேநாஜாநுபுவததிதே" என்றும் "சுவி
 திரபிரதகுஷுதிராவிதிரபிரதகுஷுதே" என்றும் "தவோஜாந
 ஸிரயிவி: நராணாநுஷணவாவாநா சுஷுஷுஹுஷுஜாயதே"
 என்றும் சொல்லுகிறபடியே, வதிவது மாதிரித மான கதிதிர
 நுஷாநத்தாலே திரிதகஷாய னுனவனுக்கு ஹவது ருபி ஸா
 யநதயா சுநநுரபுரஹுமான ஸுஹஸுரபுரமண விவவதே
 ஷாதி ஜாவநம்பண்ணி விக்கிறது. இக்கதிதிகளை "ஸுயாடுதா
 ஸுஹஜிஜாவா" என்றும் "வுதாதிதிரயிமதிராநுதவனவ
 தேமதே தா:ஸுஹஜாதயிரிதகுஷு ஹவதி" என்றும் சுவிபுதர்கள்
 பேசினார்களிறே. (ஹுஷுபுரமாத) ஸுதிரபிரயி விதிவே" என்

கிறபடியே ஸ்டிராக்மாதவமவது திபாடி நம்பண்ணுகிறவதுவது
 ஹாமத்திற் காட்டில், சுவடுவழித ஹமவது திபாடி நம்பண்ணுகை
 யாலே, இவ்வாறு திவியப்பற்றஎல்லாத் துக்கும்மேலான ஹமமென்கி
 றார். இஹாமத்தில் வு திபாடிக்கிறவசுடந்தானேதென்னில்; (சுபீ
 ஹாமுணவீவவபரிஜ ராவெந்) ராடடிபுரமான சுசுடங்களைன்
 கிறார். (சுபீடேஹசுராடி) ஒருவனையொருவன் பேசுகையாவது- அவனு
 டையதொழில்களையும் மூணங்களையும் பெருமைகளையும் பேசுகையி
 றே. ஆகையாலே இங்கும்பிவ ருபாடி நங்களையும் கூறுமாணங்க
 னையும் உயர்விலுத்தியோ மத்தையும் பேசுகிறது. (சுபீஹாமுஜமடி,
 சுபீணாவயோமியாகு "வெஹுஸ ராடி") என்கிற ஸஜ்ஜு வுராவாரந்
 தொடக்கமான, சுஜ்ஜுவேசு நியதிந வுராவாரங்களையும், ஹிர
 ணுராவணஸிசு-வாஅாழிவயபெள துஸாரய ராடிகளானவரக
 ஸுதவக மாயும், ஸௌதஹ ஸுதவகமாயுமிருக்கிற பிவ ராவாடி ந
 ங்களைச் சொல்லுகிறது. "வேஷ்டாதஸ ராபுடேயஸு வுராவாடி நுவுர
 ஹதாதிசு" என்றும், "சுபீ, வா ஹரோரிடிம் ஸவட்குடா ரிதி
 பயாராடிதாடி" என்றும் "சுபீவாஜமதுதேஹஸு ஹ டி தஸம் ப்
 வதுதே" என்றும் ஜிவி கள் பேசா நின்றார்களிறே. இப்படி
 சுவாஹ ஸஜ்ஜுகாரிஜ யிருக்கிறவிவரிவ ராவார வரவெரெகளை
 ப்பண்ணுகைக் கடியென்னென்னில்; (மூண) மூணங்க ளிருந்த
 விடத்திலிருக்க வொட்டா மையாலே என்கிறது. "யஸவதுஜஸவது
 விசு" ஹதாடிகளின்படியே ஸுஷ்டு ராவயோமியானஸவதுஜ சுபாடி
 களைன்ன, ஸுராவதமகமானசு ரநா நுராடிகளைன்ன, விசு ஹ
 மதமான ஸௌர ரு ஸௌகூராராடிக ளென்ன, வரக
 ஸுதவக மான ஸௌர ராடிக ளென்ன, ஸௌதஹ ஸுதவக மான
 ஸௌஸீ ராடிக ளென்ன, ஆக இந்த நிரவயிக மூணங்களைப்
 பேசுகிறது. இப்படி சுவரிபித வேஷ்டிதனு மாய் சுவரிபித மூ
 ணகனுமான விவனுக்குத்தனக்குவ ராவுதீமா யிருப்பதொருஇருப்
 பிடமாதல், ஒரு ஹாமமாதல், வரிசுரமாத லில்லையோ வென்
 னில்; (விவ) "ஸவது ஸுதவசீ" "ஸவதுவேசு ரா.ந்" என்றும்
 "வதிவிசுஸு" என்றும் "புராந க்ஷேத்ர வதிமதுணேசு"

வேபுரத்தி, ஸோழாநாத லவட்டாறு காசாரது” என்றும் “லவட்
லுவுவரிநடுவு வலவட்டாயதநம் ஹரிபு | ராஜாநம் லவட்
ஹத்தாநாந்தெவெஜாக்ஷாவியேயுதே” என்றும் “ஸஹ வேடி
ஸ்வெஹ்வஹதி” என்றும் உஹய விஹதி யோம ஜாநத்தா
ல் ஹமவத் தாவி பென்றும், சூ-திஸ்திகள் கானேசொல்லுகை
யாலே இந்த ஂஹமா மூண விஹவ ஜாநத்தாலே துடிப்பாடிக்
குக்குறையிலே. “கடேசுஸுபிரஹ்மி” என்றும் “நஹக்ஷாஹா
முஹ்யே நாவி வாஹா நாநெடு தே-வெஹ” என்றும்.
“நதோநதோ வாஹநஸாஹிஹதியே” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே
க்ஷுடேராஹ கரணர்களான வெங்களுக்கு வாஹநஸாமோஹர்
வெவஹவனு பிருக்கிற புண்ணைப் பெறும் போது, “நதஸாஹ வி
ஸுடேந” என்றும் “ஹஹா நீஹா நதஸாஹிதிஹ” என்றும்
“ஹக்ஷுர ஸநந்யாஸக்ஷ” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ
விஹதிஹ னான தேவருடைய ஜாந மொழிய வேறு ஐக்குறது
ண்டோ? “க்ஷாஹௌ” என்றுதே “க்ஷஹாஹௌ” என்கிறது
விசேஷித்து ஸுரூபாநாமுணமாகத் திருவடிகளே பூராபு
மென்கைக்காக சூபுராதிக்காடி தாவத்யத்தாலே தவிரானவர்
களுக்கு “கதிஹா பாஹீஹ” என்று வரஹிஹ பூரஹ்யச்
சொல்லிற்றாகவுமாம். ஆக இப்படியால் ஹட்டிஹாம மானது “க்ஷீ
ஹாமுண விஹவ பரிஜாஹநெ லவட் ஹாஹௌ பரிஹீய
தே” என்று சொல்லிற்றுகிறது, “ஂஹாமுணவிஹவ பரிஜாஹ
நெ” என்கிறவிடத்தில் உபாஸநங் கண்டிலோமே என்னில்;
உபாஸந மாகிறது- க்ஷீஹா முண விஹவங்களி னுடைய
கவிஹாநம் ஸுநாந மாகையாலே அத்தை யறிந்த போதே
உபாஸநமுஞ் சொல்லிற்றாய் விட்டது.

ஆக இத்தால் “நதாஸஸவ-வஸஸா” புகிஷாயகூஸர
 “ஸதீ” என்றும் “வேடே நாராயணே ஸுணே” ஊராதே ஊர
 தஷ-ஹ | சூரெளரீயே தயானேஹ விஷு ஸவ-கூ மீயகே”
 என்றும் “விஷு நாராயண வேடேஹு வேடானேஷு-ஹமீயகே”

என்றுஞ் சொல்லுகிறபடி ஸகலவேடி வேடிாணங்களி லவனே ப்ர-
திவாடி) னென்று சொல்லிற்று; இவ்வயுத்தை “வேடுபெஸஸ
வெயுரஹேவே வேடி” என்றுதிருத்தேத்தட்டிலேஸவட்டுறாக
ஸாக்ஷிகமாகச் சொன்னவனை யிட்டே இசைசன்க்கிறார். (வேடி)ரவே
வெடிஸஸவெயுரஹிதிஹவநுஸே நவபுராக்ஷ) (ஸவெயு-
வேடுபெடி) சுயீய ஜாநமாயும், விபு கீணடமாயு முள்ள சுத
வேடித்துக்கும் அவனே ப்ரதிவாடி) னென்கிறார். (சுஹிதி)
ஸவடாஹரூபியாய் ஸவடஸஸாராயுனும் ஸவடஹ ப்ரடினா
வ னென்கிறார். “ஸுரஹேணாயஜேக, சுதி, யோயஜேக” என்கிற
சுதிபாடி ஸபைங்கள் தஜாதி விஸிஷ்ட விணஜாரா சூதவ
ரூஹ மாகிறுத்தோலே சுதீ நுரடி ஸபைங்களும் தடியி
ஷ்டாந ஜீவ ஸாராநு ப்ரவேஸத்தாலே நம்மளவிலே பாருவவரி
க்கக்கடவ தென்கிறார். (வேடி) வாஹ ஸபைமானது வாறு
மான வசுடவரூவஸாயியா யல்லது மில்லாமையாலே “வவ
ஸா வாறுஜேதஜி” என்றும் “சுடுஸுடாவிஷு” என்றுஞ் சொ
ல்லப்படுகிற நாமே சுதவேடி ப்ரதிவாடி) னென்று ஹவடிவ
நம். (ஹவநு)ஜாநாடி மூணங்களால் பாரிவதிணனுகையாலே
போக்கடி சொல்லுகையு முனக்கே ஹ மென்கிறார். (ஸுந
வபுராக்ஷ)யுஸுரானவெடிகர் சொன்னவளவேயோ? எதிரிகள்
முன்பே ஸீ தானே சொல்லிற்றில்லையோ? வென்கிறார். ச.

தாத்பர்யம்.— ஒரு வஸ்து வின் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை
யுள்ளபடி யறிய வேண்டும் போது ப்ரத்யக்ஷம் முதலான ப்ரமா
ணங்களைக் கொண்டறிய வேண்டும்; ஸர்வேஸ்வர னுள னென்பதி
லிப்படி யொரு ப்ரமாண மில்லையே யென்னில்; உண்டு. வேதங்
களே இவ்விஷயத்தில் ப்ரமாணம். ஒருவ னென்றைச் சொன்னால்
அவனுக்கு அஜ்ஞாநம் முதலான தோஷங்கள் உண்டாகையால்
அவ்வாக்யம் ப்ரதான மாக ப்ரமாண மென்று கொள்ளப்படாது.
வேதங்கள் ஒரு புருஷ நிர்மிதங்க ளாகாமல் ஸ்வயம் வ்யக்தங்க
ளாகையால் அந்த தோஷங்களை யில்லாமையாலே இவை முக்யப்ர
மாண மென்று கொள்ளப்படும். அவ்வேதார்த்தம் மந்த மதிகளுக்கு

தூர்ப்போதமரகையால் ஸ்ம்ருதி முதலான வைகள் அவ்வர்த்தத்தை யறிவிக்கின்றன. அவைகளில் ஸ்ம்ருதி, பூர்வபாகார்த்தத்தையும் இஹி ஹாஸமும்புராணமும் உத்தர பாகார்த்தத்தையும் அறிவிக்கிறது கள். வ்யாகரணம் முதலான அங்கங்களும் மீமாம்ஸை முதலான சாஸ்திரங்களும் இரண்டு பாகங்களினுடையவும் அர்த்த விமர்சனையில் உபயோகமாகின்றன. வேதங்களில் பூர்வபாகம், நாஸ்திகர்களை வசிகரி க்கக்கூகாக கூஷாத்தர புருஷார்த்த ஸாதநமாக தேவரீருடைய ஆராதன ரூபமான யஜ்ஞாதிகளைப்ப்ரதிபாதிக்கிறது. உத்தரபாகம் பரம ப்ராயமான தேவரீருடைய ஸ்ரீவைகுண்ட லோகப்ராப்திக்கு ஹே துவாக அநுஸந்திக்கைக்கு தேவரீருடையஜகதஸ்ருஷ்டியையும், ஜக த்ரகூஷார்த்தமாகச் செய்திருவவதார சேஷ்டிதங்களையும், ஜ்ஞாநா நந்தாதி குணங்களையும், உபயவிபூதியோகத்தையும்ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஸ்வாமீ! ஸமஸ்தமான வேதங்களுக்கும் தேவரீரே ப்ரதிபாத்யனெ ன்னுமர்த்தத்தை ஸ்ரீபகவத்கீதையில் தேவரீரே யருளிச்செய்தது.

பெரியவாச்சரன்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

வரராஹ வுராணம்.

—:0:—

ஸ்ரீதேவநாமி ஸுஸுஸுஸு ஸரீரே ஸுதியோநாஃ |
யாதுஸாஷ்டேஸ்ரீதேவநாமி ஸுத்யா விஸு ராவணா ரோஜிஷ்ட : ௫.
ததஸும் ப்ரியபாணணு காவஷ வாவாணஸுநிஷ்ட |
ஹம்ஸுராதி ஜகத நயாதிவாரோஜிஷ்ட || கூ.

அர்த்தம்- தேவநாமி- மநஸ்ஸானது, ஸ்ரீதேவ (ஸதி)-கலக்கமில்லா ததாயிருந்தவளவில், ஸரீரே-உடம்பு, ஸுஸுஸுஸுஸுதி-ரோகமில்லா மல் செவ்வையா யிருந்தவளவில், யாதுஸாஷ்டேஸ்ரீதேவ(ஸதி)-பித் தம் முதலான தாதுக்கள் ஓரேயளவா யிருந்தவளவில், யா - எந்த, நாமி- புருஷன், விஸு ராவணா- ஜகந்த சரீரமாக வுடையவனும், ஹம்ஸு - பிறப்பு (முதலான விநாயகர்கள்) இல்லாத வனுமான, ரோஜி- என்னை, ஸுத்யா- நினைக்கிறேன்; தகதி- பிற்பாடு, காவஷவாவா ண ஸுநிஷ்ட - கட்டையோடும் கல்லோடும் ஸமான னாய், ஜகத- எனக்கு பத்தனாய், ப்ரியபாண - மரணத்தை யுடைய நித்திர,

கழி - அவனை, சுவழ - நான், ஸுராஜி - நினைக்கிறேன்; வரஜி - உத்தரஸ்ட்மாள, மகிழ - பதத்தை, நயாஜி - அடைவிப்பிக்கிறேன்.

சுவதாரிவெக. (ஸ்ரீதேவநலி) ஐதராஜி - சுநாமாவடுவலு - மாவத்துக்கு நிரவயோவாயமான சூத்யண காலத்தையும், சூத்யணாயிகாரியையும், சூத்யண வுக்காரத்தையும், சூத்யணிய வுக்கி விசேஷத்தையும், சூத்யண மலத்தையும், சொல்லுகிறது இந்த ஸோகஜ்யம். "ஸ்ரீதேவநலி ஸுஸுஸுஸு ! ஸரீரே ஸதி யாதுஸாஜேஸுவிதே" என்று சூத்யண காலத்தைச் சொல்லுகிறது. "யோநர:" என்று சூத்யணாயி காரியைச் சொல்லுகிறது. "ஸுதா" என்று சூத்யண வுக்காரத்தைச் சொல்லுகிறது. "விஸுரவென ராஜிஜு" என்று சூத்யணிய வுக்கி விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. மேல் ஸோகம் சூத்யணமலத்தைச் சொல்லுகிறது.

வா. (தேவநலி ஸுஸுஸுஸு) தீஸுரானது எது? அதுக்கு அவஸுநமாவது எதென்னில்; தீஸுரானது - சுநாஜி கால வாவ வாஸு வெந யாகிற தீஸுர வாதத்தாலே ஸ்ரீரீதமாய் தனக்கா வாஸு ஹஜிபான ஹஜிய மாவெனயில் கண்ண காலம் தங்கப்பெற்றதே கண்ட விஷயங்களிலே மண்டி புக்குத்திரியாமல் கிவிஷயமாகை - ஆக இதில் தீஸுர ஸுஸுஸு விஷயாய் தமான சுநு வரவெத கனிரந்த படி சொல்லுகிறது. சுநகரம் ஸரீராவலு நிவநுதமான தீஸுர ஸுஸுஸு சுநுவரதா ஸாணிக்கு ஹேது சொல்லுகிறது (ஸரீரே ஸுஸுஸுஸு வுகி) என்று. ஸரீரம் ஸுஸுமாய் அழகிதானவளவிலே. * வுராய் நாராகர மாயிறே ஸரீர மிருப்பது. அந்த வுராயிகரி லொன்று தலையெடுத்ததானில் அஜிதமான ஐஸுநாமவத்திலே உவகண்ணமாகையாலே ஹவலுஷயத்துக்குயோகமாக மாட்டாதிறேனெஞ்சு. ஆகையாலே ஸரீராவலு நிவநு தீஸுர ஸுஸுஸுத்துக்கு ஹேது. அந்த ஸரீராவலு நிவநுத்துக்கு ஹேது சொல்லுகிறது (யாதுஸாஜேஸுவிதே)

என்று. யாதுக்களாவன-வாதவிதேவதேவங்கள். அந்த யாதுக்களுக்கு ஸாரீமுண்டாகையாவது ஒன்றுக்கொன்று நடுநாடிரேசுமற்று ஒத்திருக்கை. அந்த யாதுக்களினுடைய நடுநாடிரேசுங்கள் விராபிடுமதா, முன்றினுடைய பூடுகாவம் உரணமீறே. ஆகையால் அந்த விராபிடுமதாக்கள் தன்னிலொத்தவாதே அவற்றினுடைய திரேசுதத்தால் வரும் விராபிடுண்டாகாது ; விராபிடுண்டாகாமையாலேசரீரம் ஸஸுமாம் ; சரீரஸுமாம் உத்தாலே உதஸுமாம் பிறங்கும் ; பின்பு உதஸுமாம் உதஸுமாம். ஆகக் கீழ்த்தனைபாலும் ஸுரனென்காமான காவிரிடுமதத்தைச் சொல்லிற்று.

சுமனரம் ஸுரணாயிகா ரியைச் சொல்லுகிறது (யோமபு) என்று. மபுமாம் உதஸுமாம். இதிலே டேவதென்காமையும் உபவகித்தது. இத்தால், உதவகித்தாயுணத்தாக்குக் கரணவாடவமே சுவேகித்தமென்றதாயிற்று. வகித்தானமான் ஸுரணத்துக்கு ஜநபுதாடிகள் சுவேயோஜகங்கள். ஏதேனும் ஜநமாகமாம், வுதமாகமாம் ; கரணவாடவமும் ருதியுமே வேண்டுவது.

(ஸுதா) ஸுரணமாவது ஒருஜாநவிடுமதம். மெல்விஸுராவது" என்று ஸேவகித்ததையும் "நயாதி" என்று உபாயகித்ததையும் "வரோமகிடு" என்று உபேயகித்ததையும் சொல்லுகையாலே இம்முன்றும் இந்த ஸுரணத்துக்கு விஷயமாகக்கடவது, ஆகவித்தால் சூரயணவகாரம் சொல்லிற்றாயிற்று.

சுமனரம் சூரயணவகாரவைச் சொல்லுகிறது (விஸுராவது) என்கிற வகிம். விஸுத்தையும் தனக்கு ருதவமாகவுடையவன் விஸுராவியாகிறான். இவன் விஸுராரீரியாயிருக்குமாகி, உதயமதமான டேரஷமும் ஸுரிகையாகே வென்னச் சொல்லுகிறது. (சுஜி) ஜநமரணாதிசுமநடி. இந்த ஜநமம்சரீரயுதமான வுதவகிதாருக்களுக்கும் சூதயுதமான சூரமகாவாடிகளுக்கு முபவகிணம். (வ) இதுதமனுடைய விகிதாவிகிதாநவிடுமதத்தையும், ஜாநாமுதணமாகக்காரருத்தலைக்கட்டுகைக்கிடான சூதியையும், உபேயகித்ததையும் கணிசிக்கிறது. (தாடு) என்னை

மேன்றபடி, சுவாயாரணவிழைந்ததை அல்லாஹ் அவர்கள் கண்ணுக்கு விஷயமாக்கிக்கொண்டு நிற்கிற வெளையுத்தையும் “மானமில்லாப்பான்” என்று அகற்றுகிறதில் நமான் வரையுத்திலே அது அநிலிஷ்டுப்படியான வெளையுத்தானியுத்தையும், முதலித்தும் காட்டிவழி.

சுநனரம் “தது” ஐடிாஃஸோகத்தாலே ஆஸ்யித்தவ
னுக்கு ஸ்ரஸ்ரன் உண்டாக்கும் ப்ரயோஜனஸேஷத்தைச் சொ
ல்லுகிறது. (தது) பின்பென்றபடி. இத்தால், இந்த ஸ்ரஸ்யி
டைய மெஸ்ரஸதரூபத்தைக் கழிக்கிறது. (கடு) “ஸுதது” என்
கிறபடியே என்னையே உபாயோபேயமாக அபுவலித்த சுயிகா
ரியை. இவனுக்கு மலங்கொடுப்பது எப்போதோவென்னில்; ப்ர
பாணடி) ப்ரபாணாநுவமான ஸயிபத்திலே, (து) ஸவயம் ஸாயக
நீற்காட்டில் இவ்வயிகாரிக்கு வசுபாணமான விசேஷத்தை
பேராசிரிப்புகிறது. அந்த விசேஷமென்னென்னில்; (காஷ்வா
ஷாணவநிதம்) ஜாநஸவ்ம-புஸிநுமான காஷ்வாஷாண
ங்களோடொத்திருக்கவமையும். ஸாஸம் சுவிஸுபுதிக்கொண்டு ஜீவி
க்கவேண்டுமென்று சொல்லாநிற்க சுதகிஸுபுதியொழிய உஜீவிப்பிக்
கந்தவென்னைக ஸாஸவிராபமன்றே வென்னில்; அதுவும்
அப்படியே. இந்த சுஸம் என்னதென்கிறார் (சுஹஸ்ரஸாதி) என்று.
சுபேகித்குஸரணத்துக்கு சுததுநானே. சுபுஷ்ஸம்மகஷ-க
னுக்கன்றே? (ஸுதது) இவனெருகால் ஸுபித்தானகில் சுநவர
தவாவநெ பண்ணக்கடவேன். நீ இப்படி மேல்வீழுந்து கினைக்
கக்கு இவன் பக்கல் தன்னேற்ற மென்னென்னில்; (கூகூ) என்
க்குநல்லவானன்றே? கூகூனென்று ப்ரவஹாயிகாரியைச்சொல்லு
கிறது. ஆகவென்பக்களிலே சுநநுப்யோஜந ஹத்யையுடையவ
ளுகையாலே அவன் காஷ்வாஷாண ஸுநிஹனையாகிலும் நான்
ஸுபிப்பன். இங்குச் சொல்லுகிற ஸுரணமாவது - இவன் தன்
காஸுபுத்தில் கைவாங்கி நம்பக்களிலே தன் வவ-ஹாங்கலையும்
ஸுநுபுவித்தான்; அனபின்பு இவன் காஸுபுமடைய நமக்கே ஹம்;
இவன் இன்னமொருகால் உதாஹிசுஸபிந-ஹவித்தல், சயமன்
புவத்தில் விழித்தல், மஹிம-ஹிஸிஸே கிடத்தல், சயமன்

தே இவன் மிகுக்கெஜரம் பண்ணி மிகுநாநடியாவேணுமே
 ன்கிற ஸஜலும், (நயாதிவரபோமகி) என்றது-வரபுராவடுவர்
 காரத்தைச் சொல்லுகிறது, (வரபோமகிநயாதி) வரவெயான
 மகிபைக்கொண்டுவிக்கரிப்பிக்கக்கடவன். மகியாவது-மஜேகஜகி
 மகி” என்கிற வகுத்திபிலையப் பூராவடுக்கைச் சொல்லுகி
 றது. அதில் வரபோமகியாவது-அதுக்கவ்வுருகில்லாத பூராவடும்
 அதாவது-வரபுராவடுஷாசுட்குஷணதோஷம், நாட்டில்வாரு
 ஷாசுட்குமாகவேண்டுமது. யாட்குஷணதோஷம். இவை வாரு
 ஷாசுட்குமாகக் காட்டாமையாலே அதனை வராவகிட்டுத்த ஸபா
 வாருஷாசுட்குமாய் ஸபாஸமாய் நிராகிஸபமான மமவசுக்கெஜ
 ருரூபமான வரபுராவடுத்தைச் சொல்லுகிறது, (நயாதி)
 அந்த பூராவடுக்கை பூரவிக்குமிடத்தில் சூகிவாஹிகர்கள் கை
 யிலே காட்டிக்கொடேன். அத்தவாளத்தலைபாலே முட்டாக்கிட்டு
 நானே கொண்டிபோகக்கடவேன். அஜாஜநவடித்திலிருந்த பிராட்
 டியை வுஷகத்தின்மேலே தானே எடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 போனாற்போலே காணும் இவ்வாறுதாவைக் கொண்டிபோம்படியும்.

தாத்தாயம்.—என்னை யாஸ்ரமிக்கும்போது, மதஸ்ஸு சுப்தா
 திவிஷயங்களிற் சென்று கலங்காமல் நிர்மலமாயிருக்கவேணும்; சரீர
 த்தில் ரோகமிருந்ததால் அகினால் துக்கப்பட்டு நிர்மலமாகாதாக
 யால் சரீரம் அரோகமாயிருக்கவேணும்; அந்த ரோகத்துக்குக் கார
 ணம், வாதம் பித்தம் ஸ்லேஷம் என்கிற தாதுங்களின் கலக்கம்;
 ஆகையால் அவைகள் கலங்காதிருக்கவேணும்; இப்படிப்பட்ட கால
 த்தில், எத்கப்புருஷன், ஸர்வவ்யாபிபாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுண பூர்
 ணனாய், நிர்விதாரனாய், எல்லாருமாஸ்ரமிக்கலாம்படி ஸர்வஸுலப
 ணன என்னை தயாதிக்கிறானோ? அப்படி பொருகால் தயாதித்த வர
 ந்தரம், என்னிடத்தி லத்யந்த பிதிபுத்தனான அந்தப் புருஷன் மா
 ணமடையுங் காலத்தில் அசேதந துல்யனாயிருந்து அந்நிமஸ்மருதி
 செய்யாவிடினும் காலவனுக்கு அந்நிமஸ்மருதியை யுண்டாக்கி அவ
 னை எப்போதும் ஸ்மரித்துக் கொண்டு மறுஜந்மமில்லாதபடி அவனு
 க்குப் பரமோத்தமூஷ்டமோன மோகஷத்தைக்கொடுக்கிறேன். என்று
 ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியைப் பார்த்து ப்ரீவரகஹப் பெருபா ஸருகிச்
 செய்தார்.

பெரியவாச்சாஸ்பிள்ளை திருவிடிகளேசுவரன்.

பேஹாஹாரதம்,

ஸஹாவவயதம்.

----- (1) -----

பே, ஸஜுவகூ - மஹாவாணே தாரகாநியாயுத |

மோவிந் - வுணரீகாகு ரகூ ரோ ஸரணாமதாழ || எ.

அர்த்தம். ஸஜுவகூ - மஹாவாணே - சங்கு சக்கரம் கதையென்
கிற வாயுதங்களைத் திருக்கைகளிலுடையவனே! தாரகாநிய-னுவா
ரகாபட்டணத்தை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவனே! ஸயுத - ஆஸ்
ரிதார நமுவஷிடாதவனே! மோவிந் - ஜகதாக்கதனே! வுணரீ
காகு - செந்தாமரைப் பூப்போன்ற திருக்கைகளை யுடையவனே!
ஸரணாமதாழ - சரணமடைந்திருக்கிற, ரோ - என்னை, ரகூ -
ரகூயும்.

சுவதாரிவெக. ஸ்ரீராராயணத்தாலும், பேஹாஹாரத்தா
லும், ஸ்ரீவிஷ்ணு-வாஸரணத்தாலும் பிராட்டியினுடையவும், டெ.ள
வடியினுடையவும், விஜயநியினுடையவும், சுயவலாயத்தை
வந்திவாழிக்கையாலேயே இவை புவனவாஸரணமாபிந்து.
இதில் பேஹாஹாரதோகமான டெ.ளவடியினுடைய ஸரணாமதி
கிவெஷ்ய வௌியிடுகிறது இமேஸாகம். அதாவது - ஸஜுவகூ
ரன் ரகூக்கைக்கு ஸ்ரீராராயண சுயவலாயத்தைச் சொல்லித்
றயிற்று. அப்படியேயே "ஸத-கூவேஜமவாஸரண" என்றதும்.
இவ்வாயுதவலாயத்தைக்கொண்டு பொய்ச்சூதிலே தேர்தகையாலே
வாஸரணத்திலே ஸுஸாஸநாகூவெஷ்யாய் அதினுலே வாரி
வெவெதயான தான் ரகூக்கரான மத-கூக்கள் முதலானவர்களை
ரகூக்கராகக் கூட்டிட்ட இழவுதீர ஸவ-கூக்களுவன்றன்னை
ரகூக்களுக் துணிந்து அவனுடைய ரகூக்கேகாவையோமியான
மணங்களைச் சொல்லி ஸரணம் புகுகிறான்.

வா. (ஸஜுவகூ - மஹாவாணே) கைப்படை பில்லாதானையோ
நான் கைகூப்பிற்று. (தாரகாநிய) ஓரிருப்பிட பில்லாதானையோ
நான் நேர்த்தது. (ஸயுத) தன்னை யடைந்தாரை நமுவஷிடு
மவனையோ நான் கைகூப்பிற்று. (மோவிந்) தன் சூயிதகார நோஷபட-

விட்டிருக்கு மவனையோ நான் சூசூயித்தது. (வாஸுதேவகாஷ்)
கண்ணில்லாதானையோ நான் காலேக்கட்டிற்று. (ரக்ஷாபாஸு) ரு-
யில்லாதேயோ நான் ஸரணம் புத்தது. (ஸ்ரணாமதாஸு) ஆகை
யாதே, மெய்வியிலில் கண்ணழிவுவர ஹேமகூஷில்லை யென்று
துணிகிறார்.

* க. (ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணபாரதே) நீ சூயுயவாணியா யிருக்க
நான் சுவைரத்தைப் பறிகொடுத்தேன். * உ (ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணபார
தே) “சுடர்விடு மைம்படை அங்கைடளமார்த்தனை” என்கிறபடி
யே நீ ஸுஷாவனாயுயங்களை யறித்திருக்கிறது ஸரணாமதரக்ஷ
ணத்துக்காகவன்றோ? ஸுஷாவநிவ்வுத்திக்கும் ஹேமகூ உன்னை
தானே. ஸுஷாஸுடும் வித்தித்த ரோகும் “சூசூ” என்று நீ *
கைவந்த சக்ரமத்தென் கண்ணனாயிருக்க “காப்பாராநிவ்விடத்து”
என்று நான் கைவிரிப்பதென்? நான் கைவிட்டிருக்க நீ கைக்கொண்
டிருப்பதற்கு வ்யூபாஜநம் வேண்டாவோ? வனாயுயங்களுமும்
யறிக்கிறது வரிமவத்தில் மெத்தாரை ருக்கிக்கவன்றோ? * .
(ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணபாரதே) நான் கைவிட்டபடியே அவன் படைதொ
ட்டான். அந்நான் தொட்டபடியே. “மருங்காத வைத்துதிய சக்
கரநல்வலத்தைபாய்த் தொழுகாதம் கனிமளிப்பான் புன்னார்த்த
தோன்றியே”. அப்படியே * கூராராழி வெண்ணெய்க்குந்தி வந்த
ருளி, தனக்கு மெய்க்காட்டவேணுமென்று கருத்து. பின்பு இவ
ருக்காகவிறே “ஸவாஜஜேநுராயு-கவகவாபு-நா” “ஹிஷ
யாமிஷுஷாரபஸு” என்று * கலங்கச்சங்கம் வாய்வைத்ததும், *
ஆழிகொண்டன்றிரா மறைத்ததும், * கொல்லாமாக் கொல்கொலை
செய்து பாரதப்பேரார் எல்லாம் சேனையும் இருநிலத்தவித்ததும். ச*.
(ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணபாரதே) “அருளார் திருச்சக்கரத்தால்” ஐதூரடி.
* இவற்றின் புறத்தாளென்றெண்ணே? * (ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணபாரதே)
* துளிக்கின்றவரனின் நிலம் சுடராழி சங்கேந்தி அளிக்கின்ற வவ
னாயிருக்கிற உனக்கு சுவைவெயை ருக்கிக்கை பணியோ? நான்
அழகுக்கிட்ட வளை போலாயிறே நீரிட்ட பத்திரம்.

இனி அவன் நிலைகலங்கி வரும்படி. அவன் நிலையைச் சொல்லிக்
கூப்பிடுகிறார். * க. (சுராகாநியுபாஸு) நீ * வண்ணவாரபதி

மன்னனாய் நழுவுகலின் றிங்கே நாட்டாளாப் பிறகு, நான் பிடித்தார்க்
கெல்லாம் பெண்டிராகவோ? * உ. (அராகாநியபாலு) உ) வரலி
வடிநியமனையோ நான் கூப்பிடுகிறதா? ஸ்ராயுவரலிதூரணம்
பண்ணவந்த விடத்தேதானறோ? * அவர்வறு மமரர்களுக்கு ஸ்ராயுங்
கொடுத்த விடமன்றே நான் கூயிடத்தது; கூவவெனதற்கு ஸ்ராயு
ங்கொடுத்த விடமன்றோ? * பல்வாயிதாம் பெருந்தேவீமாரொடு
பெளவமெழிதவரை எல்லாரும் சூழ்ச்சிநாசனத்திலே இருக்கு
மிடமன்றோ? “வனகவிலிநேவமோவிதே” உதராடி. சூழ், வென
யான ஒருத்தியை உட்கவழித்தால் கூவிதீதர்களானவர்கள் பலர்முகம்
உமக்குப் போகவேண்டாவோ? (அராகாநியபாலு) உ) நீயும்
என்னைப்போல் நிலையிழந்திருக்கிறாயோ? அவர் ஒரு நிலைநின்றது
என்போல் “திரைபொருகடல் சூழ் திண்மதிள் துவரை வேந்தாதன்
மைத்துனன் மார்க்காய்” என்கிறபடியே * அரசனையவிய வாசிகை
யருளும் ஆழியானுயிற்றே? * ச. (அராகாநியபாலு) உ) ஆராய்
ச்சியைத் தவிர்த்த கூயிடமான ஸ்வெனமேபாலாநிற்றே உன் பரி-
ஸ்வெனமும், (சுலு) உ) என்று அவனை யல்லாதார என்னும்
தன்னை நழுவாமல் நோக்கும்படியான பெபரைச் சொல்லுகிறார்,
அச்சத்தனிறே அடியவர் வினைகெடுப்பான். “சுலு) உதராகவா
வீகீ” என்கிறார். சிதூ, ஹாவத்திலே “நகடுஜேயு” என்பதே நீ
ஸ்ரணாமெனையான வென்னை ஸ்ரூகங்கள் நவியும்படி காட்டிக்
கொடுத்திருப்பதே? கூவவெனையாய் கூவவெனையாநிருக்கிற வெ
ன்னை நெகிழுகையே பூரூபமோ? நீயும் உன் ஸ்ரஹாவத்தில் நெகி
ழிலன்றோ என்னுடைய நெகிழ் வேண்டுவது. என்னை நெகிழ்த்தோ
உன் பெருண்டாவது. * கூ (ஸஜலகூ, மஹாவாணே அராகாநியபா
லு) உ) “தலைவரலோபாநா ஸஜலகூ மஹாயர” என்றார்
ஒருத்தி; இவளும் இப்படியே பேசுகிறார். “ஜாதேதாவலிதேவாதே
வேஸ ஸஜலகூ மஹாயர” என்னக்கடவதிதே. “பூரகாரஸ்
வடவூவீநாடி” என்றிருக்கும் நீ இவர்களுக்குக் கடலை யரண்செ
ய்து கொடுத்து ஸ்ரூகங்கள் கையில் காட்டிக்கொடாமல் * காக்கு
மியல்பினாயிருக்கிற உனக்கு ஸ்ரூகங்கள் கையில் அகப்படுவ
தென்? செய்வதென்? பின்பு, “ஸ்ரூகவையதேயு) உ)” என்னும்

படியிதே இவ்வுந்நகர ஸாராயிபாய் வு)வழிதே னுன தும். * நீ கை
கழலானேயிபானுயிருக்க என் மொய்க்கழல்களிரண்டும் விழும்படி,
யாவதே? என்று * பொற்சக்கரத்திரியினை யச்சுதனைப்பற்றுகிறான்.

* க. (மோவிடி) இனி அரை குலையத் தலைகுலைய அலமர்க்
கும்படியான முடிசூடின பேரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டு முறையிடு
கிறான். “மோவிடிதி.....ஃணப்புவூதி” அவன் திருவுள்ளம்
புண்படும்படி உயிர் நிலையிலே ஒன்றைச் சொல்லிற்று. * உ.
(மோவிடி) நீமோவிடிநாவிதேஷகம்பண்ணி மோவாவாயிருக்க இவ்
விடம் சுராஜிகமாய் ஒருவர் கூற யெழுவருந்ரும்படி யிருப்ப
தென்? இவனுக்குப் புலாவை சுரக்கும் திருநாமம் இருக்கும்படி.
* ஈ. (மோவிடி) நீ சூயி தரகூணத்திலே நீகதித்திருக்க “கூஷா
ஸூயா” என்றிருக்கிற வெண்ணைக் கூடுவெப்பண்ணுதொழிவதென்?
“நாராயண” என்று உன் சிறுபேரையோ நான் சொல்லிற்று?
“நாடுவெததுவமோவிடி நாரிவைத ஸூயாகி” என்று உன்னிலும்
கூயிகமான உன் பேரையன்றோ நான் சொல்லிற்று. “ஸூகூஷு
தோவிமோவிடி” ஸகூஷுவூதி நிவூதினைப் பண்ணவற்றானது
உன் திருநாமமன்றோ? * ச. (மோவிடி) நான் குழல்பேணுமலிரு
க்க நீ * குழலிருண்டு சுருண்டேறிய குஞ்சிக்கோவிந்தனய் மயிர்
பேணி யிருப்பதென்? * ஞ. (மோவிடி) நீ முடிசூடுவத்திருக்க,
நான் “ஸாஹங்கேஸுத ஹப்பா” என்னும்படி யாவதென்? *
என்னும் கோவிந்தன் குணம்பாடி ஆவிசாத்து மண்ணூரத்தாலே
நிமடெவையானான், பின்பிதே *மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்
முடிப்பித்ததும். * ட. (மோவிடி) நீ ஜமலிதாதிமக வந்தவ
தாபித்தவனல்லையோ? * எ. (அராகாநியய, மோவிடி) * தவராபதி
க்காவலன் உன்றுமேய்த்து விளையாடி வருங்கோவலனைக் கூறுகிறான்.
கோவிந்தன் பசுமேய்த்தவனே; * அ. (மோவிடி) நீ பசுமேய்க்கக்
கற்றவத்தனை யல்லவோ? வரலுவத்தில் ரகதிப்பது உனக்குப்
பணியாயிருப்பதென்? * ஈ. (மோவிடி) என்னுடைய ரகூணத்து
க்கு மலையெடுக்க வேணுமோ? கண்ணுலே நோக்கவமையாதோ?
“மோவிடிமோவகிடிடிவஸ்தை துஸரணவூதி” என்கிறது இனி
ளநாஷாநத்தைப் பின் சொல்லும்படியாயிதே யிருப்பது.

* க. (புண்ணீர்காக்க) வடிவத் தாக்கியான நான் கமலக்கண் முத்தம் சேரவிருக்க “கிஷ்கிந்தை நகுலாபாண” என்கிறபடியே * உன் சோழியாய் திறந்து உன் தாமரைக்கண்களால் நோக்காதொழிவதென்? * உ. (புண்ணீர்காக்க) என்னுடைய சூவதூக்கு சுவதோகநடா நமன்றோ? சுடுபுகழ்தம். * கூ. (மோவிந் புண்ணீர்காக்க) “கூஷ்ணகேதுவத் தாக்க” என்னக்கடவதினே. “வருஷாபெருமோவிந்” என்ற வருஷாபெருமோவிந் “கிஷ்கிந்தை புண்ணீர்காக்க” என்றானினே. * ச. (புண்ணீர்காக்க) நான் கண்கலங்கியிருக்க நீ கண்வளர்த்துயோடே யிருப்பதென்? * ரு. (புண்ணீர்காக்க) நீ கண்டார் கண்பார்வைக் கிலக்காய்க் கண்கலங்குவதென்? * சு. (புண்ணீர்காக்க) நான் கண் சிவந்திருந்த, நீ * உன் முகத்தன கண்களல்லவா யிருப்பதென்? * எ. (புண்ணீர்காக்க) அவன் கண் செம்பளித்திருந்தான்; பின்பு கண்ணிலே அலாவிழித்ததும், இவனைக்குளிரோக்கிற்றும். “கூஷாஹாராவதரணம்” ஐதிராவி. அநுகூலருகணச் சூக்கும் பூசிகூலமிருஸநத்தூக்கும் வரிகருமொன்றேயாயிற்று. * அ. (புண்ணீர்காக்க) “தாமரைக்கண்ணிவா தனியேன் தனியாளாவோ” என்கிறான். * கூ. (புண்ணீர்காக்க) தாமரைக்கண்ண! கூறுதா! என்கிறான். * க. (புண்ணீர்காக்க) “விவினீபம் மிகவெல்லே நிகழ்த்த கம்மச்சதன் விவினீரன்மலர்க் கண்ணன்” என்கிறான். * கக. (புண்ணீர்காக்க) “கபூரஸம்புண்ணீகேதுவகேதுணி” என்கிற ஸ்ரீமதாபாணே இவருக்குக் கையாளாயிருக்கும்படி. * கஉ. (புண்ணீர்காக்க) “ஜிஹ்வேபுண்ணீர்காக்க” என்று இவன் ஸ்ரீமதாபாணே கண்களிலே ஜிஹ்வேயாயிருக்குமபடி. * கக. (புண்ணீர்காக்க) “வருஷாபெருமோவிந் தாக்க” என்று இவன் பேசினபடி கேட்டுக்கொண்டிருக்குமே. வழிபறிக்கும் ஐயெயிலே தாய் முகத்திலே விழிக்க ஆசைப்படுவாரைப்போலே * தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக் கண்ணனைக் காணவாயிற்று இவளாசைப்படுகிறாள். * கச. (ஸ்ரீமதாபாணே, புண்ணீர்காக்க) “சங்குசக்கரங்க ளென்று கைகூப்பும் தாமரைக் கண்ணென்றே தளரும்” என்கிறான்.

* கடு. (புண்ணீர்காசு, சுழுவகூழ்மரவாடுணை) “பங்கயக் கண்ணென்கோ.....சங்கு சக்கரத்தென்கோ” என்கிறான். “பொஹிராவெண்ணீர்காசு மஜாடேஸ்ரணவெபு” என்கிறான்.

* க. (ரகுகிரா) ரகுகாடுவெகெயுடையவென்னை. * உ. சுநா யெயான வென்னை. * ட. சுவெயெயான வென்னை. * ச. சூழி தெயான வென்னை. * ந. சுநநுஸ்ரணெயான வென்னை. (ரகுகிரா) ரகுகைகயரவது விவேராயியைப்போக்குகையும், சுவே கதிதங்களைக் கொடுக்கையும் “அலமன்னுமடல்” ஐதாழி.

(ஸ்ரணாமதா) ஸ்ரணமடைந்த இவளுக்காகவிதேபண்டு நூற்றுவரை மரணமடைவித்ததும். இவளுக்கு வஸுவதேநமம் ஸுதூஸம்மரஸ்ரமமேபுகிதம். “ரகுகாடுபெகுகாடுபுகிதே” என்றும் எழுதுமென்னுமிது மிகையாயிதே அத்தலைக்கிருப்பதும்.

ஸுதூவாகிலும் வீடவொண்ணாதே ரகுகித்தவேண்டும்படி யான ஸ்ரணாமதாபுகித்ததே யநுஷித்தேன். வரதூகண லேவடன்விஷயத்திலே அநுக்ரான பகி தன்னையழியமாறி ரகுகித்த படி கண்டால், ஸ்ரணாமதவதானுன நீ ஸ்ரணாமதெயான என் விஷயத்தில் என்னசெய்யவேண்டும். இவனிப்படியே “நாகி ஸஸுதேநா” என்னும் இழுவோடே எழுந்தருளிற்ஊம்.

ஆண்பிறந்தார்க் கெல்லாம் மரக்கலமாயிருக்க, பெண்பிறந்தார் ஆடைக்கலம் புகுந்தால் “அஞ்சேல்” என்ன நிருப்பதேன்? “பிரமுவ” என்று ஒருவாடுதெயன்றோ வேண்டுவது.

நீ ரகுகணவரிகரங்களை யுடையனாவது, சூஸநனாவது, சூழி தரை நமுவவிடாதவனாவது, சூழி தரகுகணத்திலே நீகித் திருக்குமவனாவது, கண்ணுடையனாவது, நான் ரகுகாடுவெகெயுடையனாய் ஸ்ரணம் புகுவது; ஆகையாலே ரகுகித்துக் குறை யென்!

வீரபாண்டியன் விருந்தினர்

சு- ஷ ர டே ர ஈ டி வ ணீ.

உவ்வீஸாபவ-பாபீஸோ உவ்வீயம-ணா உயி: |

ஹக்ஸாரோலிஜயகே ஹக்ஸி-ஹக்ஸிஷோநுணாடி||

[illegible]

(ക) കാര്യനിർവ്വഹണ- (ഉ)

(க) ப்ரீஸாஸா-ஸாஸா க-அ. (ச)

[illegible]

(பிஷ்டோடொக்க) - தந்தையிலிருந்து கிடைக்காத நன்மைகளினை

(5) சாலைவிகா ^சதிரிசூ ^{யே-ந}, (உ) டிவா-கூஉ-வா-கூ-வே.

டி-ஹாஸ்டோக் வ்யாவா-ஸடிபுணி.

சி-டி-ஹாஸ்டோக் க்யூதவாநு

வ்யா-திருவடிதொழுது, பிராட்டிவெண்குணத்தையு மிவனெழுந்
தருள்பிருக்கிற வெடிந் துத்தையுங்கண்டு, “இவனை யிப்படியிருந்
துவதே” என்று பெருமானை சரிஷு மவெஹம்பண் னுகிறான்.

(டி-ஹாஸ்டோக் க்யூதவாநு நாரி)

பி- சுதவனவ “தபா-விஜீவகீதி விஸயதே, டி-ஹாஸ்டோக்
வாநு” உத்யாதி ஸோகையேந” உதி தது ராவ்யா-காரி. (திரு
வடிதொழுது) உதி (க) “புண்ணிவதே த்யாவஸு, ரு” உத்யு
தேந் துஸ்யோக்யு, (பிராட்டிவைலக்ஷணத்தையும்) உத்யு- (உ)
“புண்ணிவத்யு நநாஸ-ஹ்” உத்யாதி கரிவிபு-த்யு. (வெடி
ந் வெடித்யும்) உத்யு- (ங) “கதோகரி நஸ-வீத்யு” (ச) “யயா
விகவெவெவெத்யு” உத்யாதி கரிவிஸ-விகத்யு. (இருந்துவதே!)
வாயிப்பதே! “நார்த்துவதே” உத்யுவிஸுவிசு வடுதே, கசு-டி
பு-ஹ். (சரிஷு மவெஹம்ப) சரிஷு ந சரிஷு ஸு மஹ-பா; சரிஷு
யோம-பு-ஹ-பா சரிஷு மஹ-பா-வித்யு, ஹம். வனகா-விஷு ஸீ விஷு
ஹேராதிஷு. சரிஷு ஸு ஸு ராந் நாரிவிஷு சரிஷு கிய
ராணாமஹ-பா சரிஷு மஹ-பா-வித்யு, சுத்யா-உ-நு-ஸ-ஹ்
பு-ஸ்யாதிஷு-வித்யு சரிஷு மஹ-பா-வித்யு, வஸ-பு-த்யு ஸோவித
யி-பா-திஷு-தே பு-த்யு வாயகா-குவெஸு-வ சரிஷு மஹ-பா-வித்யு
காரி. சுவி: ஸ-ஸோகே மஹ-பா-வித்யு உதி வஸ-பு-தே
வோக்யு. கி-ஹ-ரா-ஸோகே-பே-த்யு-விஷு-யே (இ) “நி-வி-யோ-டி-
ஹ்-த கரி-காரி” உதி ஸா-காமஹ-பா-க்யு-தா, கதோ-உ-நு-நா-
வி-மஹ-பா-ஸ-வித்யு. (சு) “நி-தி-த்யு-வஸே-ஸோகே ஸா-தா
உ-பே-ந்-ம் வி-மஹ-பா-கே” உதிவதி-வித்யு.

பு-தீகோ-வா-டி-தே (டி-ஹாஸ்டோக் க்யூதவாநு-நாரி) உதி. ஹ்
ஹ-பு-திஷு-வ்யாவா-நா-ஸ-பு-த்யு; சு-வெ-ஸ-பு-த்யு-ஸோகே-வா

(க)	ஸ்ரீ-ரா-ஸ-ஹ்-க.	(உ)	ஸ்ரீ-ரா-ஸ-ஹ்-க-ரு-உ-அ.
(ங)	” ” கரு-க-அ.	(ச)	” ” கரு-க-க.
(இ)	” ” ”	(ஈ)	” ” ”

வ்யா-நாம் பெரியகடலைக்கடந்து அருந்தொழில் செந்தோமாக
கினைத்திருந்தோம் : பெருமாள் நம்மினும்

பி-ஹ்ர நஹ-“கநஜித் ஹ்ரஹ” உத்யவதாரிகா மூநுமெஸு
தஜிஹ்யகஸ் ஸுடபு கிவத்யஹ-இத்யேய்யஹ, “ஐ-ஹ்ரஹ”
உத்யாஹிகஹ-பு கிஜாரஹ்வம் வாக்யஹ. “யக” உத்யாஹிகஹ-
ஹேதஹ்வஹ. (நாம்பெரிய) உத்யாஹி. (அருந்தொழில்) ஐ-ஹ்ரஹ
கஹ-இ. (கினைத்திருந்தோம்) உத்யாஹி - (க) “ஹேத்யேநேந்நமஹ”
உத்யாஹிகஹிஹ்வஹ. (ஐ) “ஸஹேஹ்வஹ நஹ்வயாரணாஹி”
உதி ந்யாரயேநா உஸத்யேவ வகாரே ராஜிவ்வ ஐ-ஹ்ரஹ
கூதவாஹிதி ஹஹேந, ஸஸுரஹ-ஐ-ஹ்ரஹகூபுக்ஷஸிஹ, ஸ
கிஹ ஐ-ஹ்ரஹகூபுக்ஷா ஹேக்ஷயா ராஜிஹிஹ ஐ-ஹ்ரஹகூபுக்ஷ
ஜிஹிஸிதஜிதி ஹநஹிஹ்வஹ உத்யாஸ்யேந வ்யாவ்ரஹே
(பெருமாள் நம்மினும்) உத்யாஹிநா. யஹ - ஸாதாநம் ஐ-
ஹ்ரஹகஹிகாரிண ஜிஹிந்யாஹேந ஹநஹிஹ்வஹ “ஐ-ஹ்ர
ஹ கூதவாஹ” உத்யாஹேந்நகூபுக்ஷ ஐ-ஹ்ரஹஸ்யோ ஹநஹி
கூபுக்ஷஹ்ரஹேக்ஷயாஹிஸித ஐ-ஹ்ரஹவஹ உத்யாஸ்யே
ந வ்யாவ்ரஹே (பெருமாள்) உத்யாஹி. கத்ய-ஐ-ஹ்ரஹஸ்யஹ-
வடகிஹிதகூபுக்ஷ கரூகாஹ்யாந் ராஜிஹிஹ்வஹேக்ஷயா
தாவதேஹி, ஹந்நஹி கஸுஹித்யாஹேக்ஷயாஹ்வஹிதஸஜி
ஸி கஹநாவதேஹி, ஹநஹிஹ்வஹ கரூபுக்ஷயாஹ்வஹிதஸு
த்யாஹிஹிதஜிதி (பெருமாள் நம்மினும்) உத்யாஹி. யஹ-ஸஹ்வ
யாஹ்வயோமஹ, ஸஹ்வயாநஹ-ஹ ஸவ்யாவ்ரஹ-ஐ-ஹ்ரஹகூபு
க்ஷா ராஜிஹிஹ ஹநஹிஹ்வஹ-இத்யாஸ்யேந வ்யாவ்ரஹே
(பெருமாள்) உதி. ஸஹ்வயேஹி, ஸாஹ்வயாஹி வ்யாவ்ரஹே
ஸுஹி வ்யாவ்ரஹே. தஹ்-ஹ (ஹ) “ஸஹ்வயாரணஹ வ்யாவ்ரஹ

(க) ஸ்ரீராரி-ஸுஹ-ஹ. (ஹ) ஹஜிந்நித்யாஹிஹிவஹி.
(ஹ)

[illegible]

(க) வாரணி-ஸதி-ந-ந-கடக (உ) ப்ரிநாஜி-ஸுந்-ந-ந-க.

(௩) 21 21

விர, -பிராட்டியையொழிய வகி-யாக பெருமாளுக்கு ஐ-ஷரம்
புணிகளாய்ப் பிறந்தாராகச் செய்யவரிதொன்றைச் செய்தார்,

[illegible]

(丑)

§ சனநாயக உரிமைகள் குறித்து கருத்து தெரிவிப்பதற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்படும் - அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு.

+ ஸீகாவிஸ்ரோஷணேஸ்வர்த்துராஜிஃ .

(உ) பாணி-வல-க-க-கசர. (ஈ) சீராரி-கயோ-நூ-க.

வ்யா.சு—(நாசி) பிராட்டியைப்பிரிந்து குறியசங்காம ஸிஞா

பி.—“சுஹ்ரஸு க்யதவாந்ராதோயஜீநஸநயாவஹ” இ-
 திஜாமேகோ ரஸாஹ்ரேண நிகேஷஷ்வீகேவவி “சு
 ரஸ்க்யதவாந்ராதோ ஹ்நேநாயகநயா” உதி ஸஹ்ரேணநிகே
 க்யதம்; கதமம் - நிரிதவ்விஜா தேவதவாக்யதேவ
 ஹாவயோ “க்யதவாந்.ஹ்நம்” உதி வையோஷ்டேய -
 ஸ்ஷஸ்ய ராசிவஷஸ்ய வகுவேதாதர ஸாஹ்ரஸ்யவதாசு, -
 ஹ்ஸாஹ்ரஸ்யவேபநடி; கதமஸாஹ்ரஸ்யவ. கதமஸ
 க்யதவ்விஜா வாக்யவடகேவ நவாசிவஷவவவ்ஷாந
 ஹ்நாமேகோவாக்யவடகேவ நவ்யாஹ்ரதவ்வாஷ்டே
 உதி). [யஸாஹ்நயா ஹ்நோ ராதோஹ்வி, கதமஸுஹ்ரஸு
 வநாசி] உதியோஜநாசிஹ்வே கவ்யாஹ்ரே (பிராட்டி
 பிரிந்துகுறியசங்காமல்)- நேவேவநேவாஹ்ர நவாயே
 ஹ்நம். சுயஹ்ரஸு - யஸுஹ்ரஸு, ஜாதிஸு, மஹ்ரஸு
 க்ரியாஸுஹ்ரஸு திவதவ்ஷ்யஸு நாவ்ஷ்யவ்ஷ்யதிரிதேகம்
 தத-ஸுஹ்ரஸு வவ்ஷ்யதிரிதகவிஷ்ணுஜாஸுஹ்ரஸு
 ஹ்ரஸு; வடகாஹ்ர ஜாதிநிரிதகோஜாதிஸு; நிரித
 ஹ்நிதகோ மஹ்ரஸு; வாகாஹ்ரஸு - க்ரியா
 உதி; நாவ்ஷ்யஸு, தத-ஸுஹ்ரஸு நாவ்ஷ்ய
 ரிதவ்ஷ்யவ்ஷ்ய. தத-விஷ்ணு ஹ்ரஸு நாவ்ஷ்ய
 ஹ்ரஸு. ஜாதிஹ்நிதகவிஷ்ணு - யமவநேகவ்ஷ்யதிரித
 கநாநாவ்ஷ்யவ்ஷ்யதிரிதகவிஷ்ணு ஜாதிஸு
 யாத - வ்ஷ்யதிரிதகவிஷ்ணு ஜாதிஸு, தே
 ஹ்நிதகோஸுஹ்ரஸு நாவ்ஷ்ய (க) “க்யதகோஸுஹ்ரஸு
 ஹ்ரஸு நாவ்ஷ்ய க்ரியாஸுஹ்ரஸு உஹ்ரஸு; ஹ்நம்
 ஹ்ரஸு க்ரியாஸுஹ்ரஸு ஜாதிநிரிதகவிஷ்ணு ஜாதிஸு

[illegible]

(சு) பொண்ணி-வயதி-சூ-த, அரு. (ஏ) பொரு-வயதி.

வரா. — என்று அம்முகத்தி லொளியும் மணமும் மாறாதே செல்லா
நின்றதே? என்று கேட்டது, * உ. (ராஜி) பொடிமுடிதணலாயிருந்
தூர். வடிவில் பசையைக்காட்டித் துவக்கிக்கொண்டு போந்து நடுக்
காட்டிலே

பி.—:யோவிநாஸாஷுகி” உத்யுஸோஉதுவ்வாஷுகயா விவ
கூதிகு; ததிகாஷம (என்று) உத்யாஷிநா, அம்முகத்தில்) உதி-கதா
நநஸாஷாஷ-உகூ. (ஒளி)-கேஜி. சுடுநந டேஹிவண-கூடுளஜ
புராவலிதி ஸூலிதடி. யதா - (ஒளி) உதி-புராவலிவகிதா;
ஸாஷி-டுதஜஸாஸூலிதிதாஜி. கா; வண-புராவோஉதுயயா
ஸூ-தவ்வ. (மணமும்) உதி-‘மேநி’ உத்யுஸோஉதுவ்வாஷுகூ. (மா
றாதே) உத்யாஷிநா - ‘ஸாஷுகிநகூலிசு’ உத்யுஸோஉதுவ்வாஷுகூ.
[சுநயாஷிடுநாஉவி ராஜிஸாஜி உதி யசுகதூஷாஸு கதவாநு]
உதி யோஜயிகா, [ராஜிஸாஜி நயாஷிநநதிகயசுகதூஷாஸு கத
வாநு] உதியோஜிநாவிபுராயேண வுராவடுஷ (ராஜி-பொடிமுடி)
உத்யாஷிநா. (க) ‘ஹஸாஷிடுநாஉவி’ உத்யுஸோஉதுவ்வாஷுகூ.
ராஜிவாஷிடுநாஉவி. (பொடிமுடி) உத்யுஸூ; (தண
லாய்) உத்யாஷிநாது. ‘சுநயாஷிநி’ உத்யுஸோஉதுவ்வாஷுகூ.
விவ்ருணோதி (வடிவில்) உத்யாஷிநா. (வடிவில் பசையைக்கா
ட்டி) - சூகாரே ஸொஜிதாவுகூணா ராஜி-தாஷாஷ-யிகா.
சுடுநந ஹுஷிடுநாஉவி. தாஷ-தாஷ மஹிடுகூலிவ்ருஜிடுதே. (துவக்
கிக்கொடுபோந்து) யயாவராவலி-புரவி(உ) ‘புராவோஉதுவ்வாஷுகூ
விடுயோஉதுவ்வாஷுகூ’ உத்யுஸூ. தத்யுஸூ. தத்யுஸூ. தத்யுஸூ. தத்யுஸூ.
தத்யுஸூ. உத்யாஷிகு கயுயசு, தத்யுஸூ. தத்யுஸூ. தத்யுஸூ. தத்யுஸூ.
யத்யுஸூ. (நடுக்காட்டில்) உத்யாஷி. சுத்யு (ச) ‘கூகாரா
யேயு விஜேநவிஸுஷா’ உத்யாஷிகுவிடுநாஉவி. வத்யுஸூ. தத்யுஸூ.
யோஜிநாபாஷ-சுநயேதி, துத்யுயாஷி. புதிடுயாஷிவராவூஷி
நவாஷிடுநாஉவி. தத்யுஸூ. தத்யுஸூ. தத்யுஸூ. தத்யுஸூ.

(க)

(உ)

(ங) ராஜி.ஸா-எள-உஅ. (ச) ஸ்ரீராஜி-ஸாஷி-உஅ-உ.

2௦. — ஹீநோயடிநயா

வா. — தள்ளுவதே!

பி. — ஸஹாநோயாஜிநாயாடி (க) “ஹாஸகதிராமே” மதியா
தோர் விவாமாநாகும வராவாஸவாகாடி (உ) * குளிகுடி
ணிக் புகழேயம் நிஷ்ணம் ஹீநபடி - விஸ்வோநாகும
வராவாஸகதாபரடி ; கநயேதி துதீயா-கதீதபா வெவ
ஸிஷ்டபரா; புகியோமிக்ஸரகதீகவெஸ்யு வ ஹேது
ஸவிலக்யாவா துதீயா. தபாவ ஹீதாசுதீகஸரகவ
ஹீதாஹேதுகஸாஸ்யததாமகியாகதேததீவா, கதீதபா
ஹீதாஸிஷ்டததாமகதேததீவா உஸத்பராவஸாநகிஷே
ததி (தள்ளுவதே) மதுகூழ். யதா-துதீயாஸதீகததீகஸஸி
ராஸிவடாஸதீவடக ரகிஷ்டஸதீ. ஹீதாவத்யம்; ராஸிவடா- (ங)
“ஹேது” மதுயிக்ஸரணாஸதீகவஸூதடி; கதவனவ (ச) ரகிஷே
யோமிநோநகேத ஸதூநகேதவிதாதி | மதி ராஸிவடா
நாஉஸௌ வராவாஹாஉலிய்யதே” மதி மிராகி. (ஞ) கதே
கெட்டளயேநாஉஸதீகததீ; மதிஜாவகாடி கததீரிஷ்டதிராகி
ததூவாமதீதததீரிஷ்டதீயா. ஹீந மதுதூவவவலி தகாஹீ
தபா ஸவகதீகஸடி. தபாவ ஹீதாநிஷ்டதீவிஷயஸது ஹீ
தாந்தூகவாநிதீயகதீ விவக்யா (வடலில்) மதுரகிஷ்டதீதி.
யேயடி. நம-சதூராஸிஸந ஹீதாதிராமகததீகஸடி. (க)
“கெடுவடி-ஹேது ககிணிக” மதி ஹீதபா ஸவிஸ்வோஸி
ஸிஷ்டததீகததீககதூகாநிதிராஸகதி, கிஷ்டேஸவவகதி
கிஷ்டததீநாயா சமயாஸகாடி, ஹீதாநிஷ்டேஸந ராயிகதி
மாமாயாவதேநந ராஸிவெஸ்யு ஹீதாதிராமகததீகஸடி. ஹீதா
யாஸு கதீததீககதூகாதி - விஸ்வோநோஸவததீயகஸா

(க) ஜாஹா-ப.ஸ-ச. (உ) பா-ஸதி-ங-ச-எக.

(ங) பா-ஸதி-ங-ங-தக. (ச) மிராகி-உசக.

* மிகுடிமகிவாஹாஸடி.

(ஞ) பா-ஸதி-க-ச-உக. (சு) ஸீராஸி-ஸாடி-ங-அ-சஎ.

வரூபகாண்டம்) ஆனை குதிரைகட்டவும் படை யாளவும் கணக்குக் கேட்கவும் சூய்யம் வறுமிக் கவும் சுற்றுகிற துணை போக்கி, வுணயிசு த்தில் புதியதுண் டிலுரையிருந்தது. (வரூபகாண்டம்) (க) “பெண்ணின் வரு த்து மறியாதபெருமான்” (உ) “சுஜாயோடு நா வவனுயாவிஜாய தே” என்றும். (ங) “வைவமூருநிலேவெகீதாநி ஜநாநி” என்றும். (ச) “பல்கிறவீடுபெருமான்” என்றும்.

[illegible]

- (க) நீரயச்சியார திரு கக-க. (உ) வுருஷலலி.
(ங) பீதாபாடி-ச-நு, (ச) திருவாய்-உ-க-நு.
(இ) ஸ்ரீராம-லு-நு-நு-கநு, (சு) ஸ்ரீராம-கி-வி-நு-க0.
(ஊ) வி-வ-நு-க-நு-க, (ஈ) ஸ்ரீராம-கி-வி-நு-க0.

உ-வழிபாடுகளாக விரிவாக்கம்

விரிவாக்கம்—இப்படி ஒரு மூலக்களம் யிவர்க்கெய்த தென்னென்னில்;
(யாஸயகி) “பிராட்டியைப்பிரிந்த பெருமாள் கடலிலேபுக்கார்,
முடிந்தார்” என்று பேர்ப்படைக்க வேண்டாவோ?

பி.—யாஸயகி—பிராட்டியைப்பிரிந்த பெருமாள் கடலிலேபுக்கார்,
முடிந்தார்” என்று பேர்ப்படைக்க வேண்டாவோ?
விரிவாக்கம்—இப்படி ஒரு மூலக்களம் யிவர்க்கெய்த தென்னென்னில்;
(யாஸயகி) “பிராட்டியைப்பிரிந்த பெருமாள் கடலிலேபுக்கார்,
முடிந்தார்” என்று பேர்ப்படைக்க வேண்டாவோ?

வளவம் கவிவேகிக்ஷுக்ஷண ப்ரஹ்மஸ்ய லீகாவீஸூஷ
ப்ரயோஜகக்ஷேந மஹாதேஹதஸ்ய விராவொக்ய; சுய
தவெஸ்யவப்ரஹ்மஸ்ய-லீகாவீஸூஷேதவிஸ்தாதி ப்ரயோ
ஜகக்ஷாஸ் மஹாதேஹதஸ்யலிக்ஷுநயநு “யாஸயகி” “உதேதக
வதாரயகி (இப்படி ப்ரஹ்மக்களம்) உதொகிநா. விராவொயம்
வாடிவாடிவயவ்யாவஷே (யாஸயகி - பிராட்டியைப்பிரிந்த)
உதொகிநா. “யுக்” உதொத் (க) யுயாதேதாவெக்யுரொ
க்யுக்ஷாடிஸநாஸ், கத்யுயாததஸ்யுக்ஷுக்ஷு; (உ) “பிரவ
தேபேரணாகாதோ:ப்ராக்ஷதேதேசுக்ஷுக்ஷு” உதொநு
ஸாஸநாஸ், ணிக்ஷுநகிரிக்ஷுக்ஷு; தயாது. “யாஸயகி”-யு.கி
பிராது மவதீதி; தகிடிவிஸநாயாடதஹ (கடலிலே புக்கார் முடிந்
தார்) உகி. வெயரொஹ்மம் பிரிந்து, உகிஸேஷ: சுதய. (ங)
“கவமாஹொடணடவஸஸேஷு” உதொகிக்ஷு (ச) “நயராஜோகி
ஜீவதி” உதொகிக்ஷு டி.ஷுஷு. சுதய-ப்ரஹ்வவிவகித
பிராவிவேகஸகிவிஸேஷயோஸுநகிக்ஷுவெயரொஹ்ம
ஸுஷுஷுஜீகியோய. சுதய-கருவேயாகாவொஸுஸேஷு-ஸகி
கடுவேயாகவடிஸஜிவிஸுஹாரே கடுவிஸேஷித கடுக்ஷாதி

(க) துடி - ஸ - வ - சு. (உ) வெயயாக - கா,

(ங) ப்ரிராஜா - யு - ஹ - ஹ. (ச) (ச)

பி.சி.—சூ.கீ.நா.ஜி.உம.

வறா.—இத்தனைபோது ஸத்தையழி மீயண்டாழியா?

நிகழ்மானவ்வுர உபத்தையழிககப்போமோ?வென்ன; சூதேநா
 டேஹம்? நிகழ்மானவ்வுர உபயிருக்க, (க) “ஐஹாபு ஹீதா ஹீதேதா
 ருடேஹம்” என் டு-வந்தேதநியான உடம்பை விடலாகாதோ?

பி. பாவஷ்டே ந வரீமரூ வுவுணோதி, (இத்தனைபோது)
உதி. சுது உ. சுஷ்டே ந வரீமரூ வுவுணோதி, (இத்தனைபோது)
வரீமரூ வுவுணோதி, (இத்தனைபோது)

[illegible]

2. (க) திருவிடைமருதூர்-சா-நா-உ-நா, (உ) கர - உ - (ந),

(ந) ஹா-தூடி-ர-ப-ஸ-ஸ,

வரா.—சுபாக்க தமானஸ்ரீரத்தைச்சொன்னேனோ? (க) ஆதி
யஞ்சோதியருவை யங்குவைத்திங்குப்பிறந்தபடியை விட்டாலாகா
தோ? (சூதநோடேஹம்)

பி.—வவ்வுடவி கண்கலிவா ஹு தவ்வு த டிவ்விவ்வாலிகாசு,
ததிலிவா ஹு த டேஹவடேந தாடிஸாவ தாவிழ, ஹவ
தீதிஸுமேதாஸாயநாஉஉஹ (சுபாக்க தமானஸ்ரீரத்தை)
ஹி.வரவாஸுடேவ விழ ஹிதிசுடே. (ஆதியம் ஹதாடி)
(ஆதியஞ் சோதியருவை) சூடிதிஸுநா டேஜாதிடேயம் வவாஃ,
(அங்கு) அங்குப்போல் - ததேவேதேசுடே. (இங்கு) தீவாவி
ஹிதள, (வைத்து) சுயிஷாய. ஹிண - (உ) “ஹிணாநாவதா
நாணாநிதிநாந்ஜேவ்யுடே” (க) “வடேவாஸுதிரவாணி தத
நோதி ஜேநஸுர” ஹதாடிஸாஸுதிராசு பரவிழ, ஹவெவ்வா
உநாதிசு திரேஷாந் ஸாதிசு திதிவகேஷண வுராஷாந். (ச)
“ஸவேப்திதாஸாஸு தாஸு டேஹாஸுதிரேஷாந்” ஹதாடி
புரீணாநு ஸாஸாசு, வடேவ்ஷாதி ஹவ்விழ, ஹாணாதிநா
திசுதேவ, புரீசுஹாஸு வரவ்ஷாதிதி வகேஷா திரேஷாந்
வுதேதாபாஹி புரீசுணாநுரோயா திரேஷாந். நநு-வ்
தயாஉவி ஸ்ரீரத்நாமாசுரணாஹேஷாந்ஸு மஹாஹி
திரேஷாந். (இ) “வராய்நாஸுதிரவாணி” ஹதாடி
நாயாஸுரீரத்நாமாசுரணாஹேஷாந், வுதேதாஸு டேஹதிரே
ஷாந். ஹிவரிவாஸு ருதேவணாசுஹாஸு வ
கூசிவாடிதே (சூதநோடேஹம்) ஹி. சுதவ-டேஹஸுதிர
வ் திரிஸுதேவ வ் திரிஸுதிரவாநாடி, வ் திரிவா ஹுதிரேஷா
வ் திரிதாசுதிரிவாதிசு திரேஷாந். வ் திரிவாஸுதிரவா
“டேஹதிரேஷாந்” ஹதாடிவாநுஹிதிரவாசு, சுதா
உவி “ரோடேஹம் நாஉவவ்ஹி” ஹிஸுதேவ-டேஹதிரே

(க) திருவாய்-க-ந-ந. (உ)

(க) திரிவாஸு-க-க-க-க. (இ) வ-வ.

வூ, — தாமொருபிராட்டியாய், (க) 'வெராய் நாலியலுவலா' என்
 றும் - (உ) "மாயும்வகையறியேன் வல்வினைபென் பெண்பிறந்தே"
 என் றும்-வெராசுட்டமாய் கோக்கி யிருக்கிறாரே? தம்மதான உடம்
 பைப் போகவிட்டாலாகாதோ?

பி—நிருவதிதலம்வசவகஸஸுராவேதபுரா தநததூதி:-கஸ
 க்ஷநுராயேநாடவயாரணம்மயிதி; வனவன-“சூதூநோடேஹி”
 இதுஸு-சூதூபதேவ டேஹி, நகூலீணாரிவ வரகீயரிது
 சூட்டி. தயாவ - லீலாவ திவதூரா நாடவகாஸதகூராஸயேநா
 உடஹி, (தாம்) இதூதி. (தாம்) ஸுததூ: (ஒருபிராட்டியாய்) ததூ
 துணை வரததூ இதூசூட்டி. 'வெராய் நூ' இதி-வெராசூட்டி,
 வரததூ ரீஸுதூட்டி. 'வலவ-லா' இதிரி, யோடவி ஸுதூ ஹ
 இதிலாவ, (மாயும்) இதி-சயன-சூரினாவநிஷுதூதிவன, வு
 வுபரிவபுயுதூலீ ஜநவதூஷம் ருணஸு ககூவுகா ந
 ஜாநாதி. தூசூட்டி. (வெராசூட்டமாக) வெராசூட்டமேயாக; (கோக்கி
 ருக்கிறாரே) ரகூதிசூ. நடுஞாவிரகூசூட்டககூரூயணே
 ந, கவலாடி. ந விவரீததூ ரகூணதேவ உவதீதிவாவ. (தம்ம
 தான) தம்மதேயான. வெராசூட்டதாரஹித ஸாசூட்டதாயுதூ
 தூசூட்டி, நநூ - வெநவவகூம் ஸகூட்டி; (உ) “நதேரவலூ-
 கவிதூ ஹகூநாடூ” இதி வுரணவலூந மமவலூவலூலவி
 மூ, ஹஸுரூபுரி தாசூட்ட காவமதேந லீதாவதேவ வரகீயஸு
 தூராமாயேமாதிதூரூஹி, வரவூயேஜவெநக வுயேஜந
 கஸு வரவூயேஜநோவ யாநாஹாவேடவி தூரமஸுலஹூ
 யதூகேடவி ததூராமாகுணம் மஹாரவஹதேவேதி வரிஹூ
 ஸசூட்டாரம் வகூஜுவாடிதூ (சூதூநோடேஹி) இதி. சுதூவ-
 (ச) 'உவயாய வுஜுதஸு' (ரு) 'வூரணேலேரூடவி மரீய
 லீலூ' (க) 'கிஹுள ஸகூவலூகன' (ங) “ஹகூநாடூலூ”

(க) வ-ஸு திருவாய்-ரு-ச-க, (ங) ஜிததூராயாடூ,
 (ச) ஸ்ரீராரி-ஸூ-ரு-உக-கக, (ரு) ஸ்ரீராரி-கிவி-உள-கக,
 (க) ஸ்ரீராரி-வா-ரு-க-ச.

3௨.— நோசாகே நாவலீடிதி||

விர.—(சூதே நோசே ஹி) இதுதான் தம்மதோ? (க) “ஹதா நாடி”
என்று பிறரதன்றோ பிறருடம்பை யென் செய்யச் சுமக்கிறார்?

• அவர் செய்வதென்? முடிக்கக்குக் கருவியில்லையாகி வென்ன
(நோசாகே நாவலீடிதி) ரோகமிருக்க வேறு கருவிவேணுமோ?

பி.—உக்ராடிவம தஸம் உக்ரா வஹி ஹவோயககா
டி, ராஜிவடி, ததூலிவாஹி தாஉ உஸஸவாஉவிதடி, உவா
வஹி ஹவகா, ததூலிவாஹி தேடி ஹவடிவி தாடி ருடி
ஹ வரி தாடி ருடி விராவிடி (இதுதான் தம்மதோ) உதி.
(இதுதான்) - டேடி உத்யுடி. (என் செய்ய) - கடி உஸாயி
தடி. (சுமக்கிறார்)-யாரயதி. சுநந யாரயதே தஸகடி ககாடி
பிடிதி; “சூதே நோசே ஹி” உத்யுவ - உதி ருணி நாயே ந
உயதாஉ நப உதி ஹவம். சுத்யு - (உ) உதி ஹி ரு ஹவஹி
உவிவடி திகுதி” உத்யு ஹிவடி தடி.

நநு-லீதயா(உ) “விஷடி தாநஹி டேடி சுபி உஸ
வாடி ரு திரா கடி ஹி” உதி. ரு ஹி உவகா ஹவா,
ஹி ஹி தாஉவி டேடி ஹி தாநகடி. தாஉ தாநவா
வகா ஹவா டேடி ஹவா ஹி நகடி திதி ரு ஹி
பேண. நோசாகே நாவலீடிதி” உத்யு தடி தாநயதி, (அவர்
உக்ரா ஹி நா. (கருவி)-காணடி. பரிஹி ரு கடி ஹி (ரோக
மிருக்க) உத்யு ஹி நா. சுத்யு - “நோசாகே” உதி து தியாயா! கா
ணகடி, தாநவ-ரோக காணக டேடி ஹி கடி தாநவஹி
நகடி ரு திதி தடி உஷ்டராகு தவா திதி யோஜந. து தியா
டி கடி காணகடி காநவா ரு திதி ஹி உவிவடி ககா
தடி ஹி மஹி வரி வடி. காணகடி உவி தியா திதி
தடி ஹி கடி ரு திதி ஹி தாநவஹி து உதி ஹி. நநு,

(க) ஜிதகா யாடி. (உ) •

(ஈ) ரு ரு-ஸாடி-உ அ-கக.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

(2) காவலாயா நமீடி-

பி.—மயவந்தநாசு, நாரேண கருகா நகிதவ நபுதீதேகம், சித்த
 ருத் ப்ரபவகாவிபேத வுருகாநமாவோ உநேந
 மோகேகேநாவஸ்யுஹிக மகிஷபுரம்,

மோ|| உதகேகாவதி திவ்ய வராவதா நாம நாராயகம் | உத
 சிவாசுபதி துதாரதாபுரமும் வந்தோகிதம் || ௧ || வாகுமேஷ
 வு விசுவகாசிஷுர ஸ்திதியாகிதே | கவிந்ஸகி வாஉநிஷுர
 புஷேஷவஸுதே மலரிசம் || ௨ || சுநாயுமே திநியதேதஸ்
 துநாந்நுபுரகதே தநாநேஸாநி கெகஸுதே வஜ்ஜகா
 வு கஸ-நாசு || ௩ || கிதே-பஸவ விசேஷேண வக்யுதா
 வுதேயேநவ | சூகிதம்வ நருகேஷு வகூருகிவசேநவ ||
 ௪ || துஷாநவஸு வகூருதவாரமஸ்யா ஜவதிதாநு துயுந்ஸா
 ரமஸு-ஸுநாந் நிராபாயண மோவராநு || ௫ || சுசு-பாநுதிவேநக
 வாகுஷிவாடி மாரததாரிசிதிரேயேநமமு கமாநிசம் கஸ-பா
 னுகிரேஸுபு || ௬ || தயாநிடியாஉவேரகேகயணி திவ்யகா
 மகி|| உதேகேஷம் ஜுஷணாந்தே வகூருகிதேகஸிகா || ௭ ||

உதி ப்ரீவாயமவீரராவவ ஸுரி விரதிகா,

சுமந்தபுராண புதிதான வராகாபிஷேகம்.

